

1 Pradžioje buvo Žodis, tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. **2** Jis pradžioje buvo pas Dievą. **3** Visa per Jį atsirado, ir be Jo neatsirado nieko, kas yra atsiradę. **4** Jame buvo gyvybė, ir gyvybė buvo žmonių šviesa. **5** Šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa jos neužgožė. **6** Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. **7** Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų apie šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. **8** Jis nebuvo šviesa, bet atėjo liudyti apie šviesą. **9** Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį. **10** Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per Jį atsirado, bet pasaulis Jo nepažino. **11** Jis atėjo pas savuosius, ir savieji Jo nepriėmė. **12** Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais tiems, kurie tiki Jo varda, **13** kurie ne iš kraujo, ne iš kūno norų ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo gimę. **14** Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome Jo šlovęšlovę Tėvo viengimio, pilno malonės ir tiesos. **15** Jonas apie Jį liudija ir šaukia: "Čia Tas, apie kurį kalbėjau: Tas, kuris eina paskui mane, pirmesnis už mane yra, nes Jis buvo anksčiau už mane". **16** Ir iš Jo pilnatvės mes visi gavome malonę po malonės. **17** Nes Įstatymas buvo duotas per Mozę, o malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų. **18** Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus, Tėvo prieglobstyje esantis, mums Jį apreiškė. **19** Toks buvo Jono liudijimas, kai žydai iš Jeruzalės atsiuntė pas jį kunigų ir levitų paklausti: "Kas tu esi?" **20** Jis išpažino ir neišsigynė. Jis išpažino: "Aš nesu Kristus!" **21** Jie klausė: "Tai kas gi? Gal Elijas?" Jis atsakė: "Ne!" "Tai gal tu pranašas?" Jis atsakė: "Ne!" **22** Tada jie tęsė: "Tai kas gi tu, kad mes galėtume duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė? Ką sakai apie save?" **23** Jis tarė: "Aš 'dykumoje šaukiančiojo balsas: Ištiesinkite Viešpačiui kelią!', kaip yra pasakęs pranašas Izaijas". **24** Atsiųstieji buvo iš fariziejų. **25** Jie dar jį paklausė: "Tai kodėl krikštiji, jei nesi nei Kristus, nei Elijas, nei pranašas?" **26** Jonas jiems atsakė: "Aš krikštiju vandeniui, bet tarp jūsų stovi Tas, kurio jūs nepažįstate. **27** Jis yra Tas, kuris po manęs ateina, kuris pirmesnis už mane yra. Jam aš nevertas atrišti sandalų dirželio". **28** Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kur

Jonas krikštijo. **29** Kitą dieną Jonas, matydamas pas jį ateinantį Jėzų, prabilo: "Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę! **30** Čia Tas, apie kurį pasakiau: po manęs ateina vyras, kuris pirmesnis už mane yra, nes anksčiau už mane buvo. **31** Aš Jo nepažinojau, bet tam, kad Jis būtų apreikštas Izraeliui, atėjau krikštyti vandeniui". **32** Jonas paliudijo, sakydamas: "Aš mačiau Dvasią, lyg balandį nusileidžiančią iš dangaus, ir Ji pasiliko ant Jo. **33** Aš Jo nepažinojau, bet Tas, kuris mane siuntė krikštyti vandeniui, man pasakė: 'Ant ko pamatysi nusileidžiančią ir pasiliekančią Dvasią, bus Tas, kuris krikštys Šventąją Dvasią'. **34** Ir aš mačiau, ir liudiju, kad šitas yra Dievo Sūnus". **35** Kitą dieną vėl stovėjo Jonas ir du jo mokiniai. **36** Išvydęs einantį Jėzų, jis tarė: "Štai Dievo Avinėlis!" **37** Išgirdę tuos žodžius, abu mokiniai nusekė paskui Jėzų. **38** Jėzus, atsigręžęs ir pamatęs juos sekančius, paklausė: "Ko ieškote?" Jie atsakė: "Rabi (tai reiškia: "Mokytojai"), kur gyveni?" **39** Jis jiems tarė: "Ateikite ir pamatysite". Jie nuėjo, pamatė, kur Jis gyvena, ir tą dieną praleido pas Jį. Tai buvo apie dešimtą valandą. **40** Vienas iš tų dviejų, kurie girdėjo Jono žodžius ir nusekė paskui Jėzų, buvo Simono Petro brolis Andriejus. **41** Jis pirmiausia susiieškojo savo brolių Simoną ir jam pranešė: "Radome Mesiją!" (išvertus tai reiškia: "Kristų"). **42** Ir nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: "Tu esi Simonas, Jonos sūnus, o vadinsies Kefas" (išvertus tai reiškia: "Akmuo"). **43** Kitą dieną Jėzus panorė vykti į Galilėją. Jis sutiko Pilypą ir tarė jam: "Sek paskui mane!" **44** Pilypas buvo iš Betsaidos Andriejaus ir Petro miesto. **45** Pilypas sutiko Natanaelį ir sako jam: "Radome Tą, apie kurį rašė Mozė Įstatyme ir pranašai Jėzų iš Nazareto, Juozapo sūnų". **46** Natanaelis jam tarė: "Ar iš Nazareto gali būti kas gero?" Pilypas atsakė: "Ateik ir pažiūrėk!" **47** Pamatęs ateinantį Natanaelį, Jėzus pasakė apie jį: "Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos!" **48** O Natanaelis Jam sako: "Iš kur mane pažįsti?" Jėzus atsakė: "Prieš pakviečiant tave Pilypui, kai buvai po figmedžiu, Aš mačiau tave". **49** Natanaelis sušuko: "Rabi, Tu Dievo Sūnus, Tu Izraelio karalius!" **50** Jėzus atsakė: "Tu tiki, kadangi pasakiau tave matęs po figmedžiu? Pamatysi dar didesnių dalykų". **51** Ir pridūrė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: nuo šiol jūs matysite atvirą dangų ir Dievo angelus, kylančius

ir nusileidžiančius ant Žmogaus Sūnaus".

2

1 Trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. Jose dalyvavo Jėzaus motina. **2** Į vestuves buvo pakviestas ir Jėzus, ir Jo mokiniai. **3** Pritrūkus vyno, Jėzaus motina Jam sako: "Jie nebeturi vyno". **4** Jėzus jai atsakė: "O kas man ir tau, moterie? Dar neatėjo mano valanda". **5** Jo motina tarė tarnams: "Darykite, ką tik Jis jums lieps". **6** Ten buvo šeši akmeniniai indai žydų apsiplovimams, kiekvienas dviejų trijų saikų talpos. **7** Jėzus jiems liepė: "Pripilkite indus vandens". Jie pripylė sklidinus. **8** Tada Jis sakė: "Dabar semkite ir neškite stalo prižiūrėtojui". Tie nunešė. **9** Paragavęs paversto vynu vandens ir nežinodamas, iš kur tai (bet tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo), prižiūrėtojas pasišaukė jaunikį **10** ir tarė jam: "Kiekvienas žmogus pirmiau stato geresnio vyno, o kai svečiai įgeria, tuomet prastesnio. O tu laikei gerąjį vyną iki šiol". **11** Tokią stebuklą pradžia Jėzus padarė Galilėjos Kanoje. Taip Jis parodė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo Jį. **12** Paskui Jis su savo motina, broliais ir mokiniais nukeliavo į Kafarnaumą. Ten jie pasiliko kelias dienas. **13** Artėjant žydų Paschai, Jėzus nukeliavo į Jeruzalę. **14** Šventykloje Jis rado prekiaujančių jaučiais, avimis, karveliais ir prisėdusių pinigų keitėjų. **15** Susukęs iš virvučių rimbą, Jis išvijo juos visus iš šventyklos, išvarė avis ir jaučius, išbarstė keitėjų pinigus ir išvartė stalus. **16** Karvelių pardavėjams Jis sakė: "Pasiimkite visa tai iš čia ir iš mano Tėvo namų nedarykite prekybos namų!" **17** Ir Jo mokiniai prisiminė, kad yra parašyta: "Uolumas dėl Tavo namų sugrauš mane". **18** Tada žydai kreipėsi į Jį, sakydami: "Kokį ženklą mums parodysi, jog turi teisę taip daryti?" **19** Jėzus atsakė: "Sugriaukite šitą šventyklą, ir per tris dienas Aš ją atstatysiu!" **20** Tada žydai sakė: "Keturiasdešimt šešerius metus šventyklą statė, o Tu atstatysi ją per tris dienas?!" **21** Bet Jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą. **22** Todėl, Jam prisikėlus iš numirusių, Jo mokiniai prisiminė Jį apie tai kalbėjus ir jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytu žodžiu. **23** Per Paschos šventę, Jam būnant Jeruzalėje, daugelis įtikėjo Jo vardą, matydami Jo daromus

ženklus. **24** Bet Jėzus, gerai visus pažindamas, jais nepasitikėjo. **25** Jam nereikėdavo, kad kas paliudytų apie žmogų, nes Jis pats žinojo, kas yra žmoguje.

3

1 Buvo vienas fariziejus, vardu Nikodemas, žydų vyresnysis. **2** Jis atėjo naktį pas Jėzų ir kreipėsi į Jį: "Rabi, mes žinome, kad esi mokytojas, atėjęs nuo Dievo, nes niekas negalėtų daryti tokių ženklų, kokius Tu darai, jeigu Dievas nebūtų su juo". **3** Jėzus jam atsakė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš naujo, negalės regėti Dievo karalystės". **4** Nikodemas paklausė: "Bet kaip gali gimti žmogus, būdamas senas? Argi jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos iščias ir gimti?" **5** Jėzus atsakė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę. **6** Kas gimė iš kūno, yra kūnas, o kas gimė iš Dvasios, yra dvasia. **7** Nesistebėk, jog pasakiau tau: jums būtina gimti iš naujo. **8** Vėjas pučia, kur nori; jo ošimą girdi, bet nežinai, iš kur ateina ir kurlink nueina. Taip yra su kiekvienu, kuris gimė iš Dvasios". **9** Nikodemas atsiliepė: "Kaip tai gali būti?" **10** Jėzus jam atsakė: "Tu esi Izraelio mokytojas ir šito nesupranti? **11** Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, o jūs nepriimate mūsų liudijimo. **12** Jei netikite man kalbant apie žemiškuosius dalykus, tai kaipgi tikėsite, jei kalbėsiu jums apie dangiškuosius? **13** Niekas nėra pakilęs į dangų, kaip tik Tas, kuris nužengė iš dangaus, Žmogaus Sūnus, esantis danguje. **14** Kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę, taip turi būti iškeltas Žmogaus Sūnus, **15** kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą". **16** Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. **17** Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad Jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas. **18** Kas Jį tiki, tas neteisiamas, o kas netiki, jau yra pasmerktas už tai, kad netiki viengimio Dievo Sūnaus vardu. **19** O teismo nuosprendis yra toks: šviesa atėjo į pasaulį, bet žmonės labiau pamilo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti. **20** Kiekvienas, kuris

daro bloga, neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai nebūtų atskleisti. **21** O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad pasirodytų, jog jo darbai atlikti Dieve. **22** Paskui Jėzus su savo mokiniais atėjo į Judėjos kraštą ir, ten su jais būdamas, krikštijo. **23** Taip pat ir Jonas krikštijo Enone, netoli Salimo, nes ten buvo daug vandens ir žmonės ten ateidavo ir buvo krikštijami. **24** Tada Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą. **25** Tarp Jono mokinių ir vieno žydo kilo ginčas dėl apsivalymo. **26** Tad jie atėjo pas Joną ir pranešė: "Rabi, Tas kuris buvo su tavimi anapus Jordano, apie kurį tu paliudijai, štai Jis krikštija, ir visi eina pas Jį". **27** Jonas atsakė: "Žmogus nieko negali pasiimti, jeigu jam neduota iš dangaus. **28** Jūs patys galite man paliudyti, jog sakiau: aš ne Kristus! Aš siūstas būti tik Jo pirmtaku. **29** Kas turi sužadėtinę, tas sužadėtinis, o sužadėtinio bičiulis, kuris šalia stovi ir jį girdi, džiaugte džiaugiasi jaunikio balsu. Todėl šiam mano džiaugsmui jau nieko netrūksta. **30** Jis turi augti, o aš mažėti". **31** Kas iš aukštybių ateina, Tas už visus viršesnis, o kas iš žemės, žemiškas yra ir žemiškai kalba. Kas iš dangaus ateina, Tas už visus viršesnis. **32** Jis liudija, ką matė ir girdėjo, tik niekas Jo liudijimo nepriima. **33** O kas Jo liudijimą priima, tas pripažįsta, jog Dievas teisus, **34** juk ką Dievas yra siuntęs, Tas kalba Dievo žodžius, nes Dievas teikia Dvasią be saiko. **35** Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į Jo rankas. **36** Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą, o kas netiki Sūnumigyvenimo nematys: ant jo pasilieka Dievo rūstybė.

4

1 Viešpats, sužinojęs, kad fariziejai išgirdo, jog Jo mokinių skaičius labiau auga negu Jono ir Jis gausiau krikštija **2** (nors pats Jėzus nekrikštydavo, tik Jo mokiniai), **3** paliko Judėją ir vėl išėjo į Galilėją. **4** Jam reikėjo eiti per Samariją. **5** Taigi Jis užsuko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli nuo lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui. **6** Tenai buvo Jokūbo šulinys. Nuvargęs iš kelionės, Jėzus atsisėdo prie šulinio. Buvo apie šeštą valandą. **7** Viena samarietė moteris atėjo semtis vandens. Jėzus ją paprašė: "Duok man gerti". **8** (Tuo tarpu Jo mokiniai buvo nuėję į

miestą nusipirkti maisto.) **9** Samarietė atsakė: "Kaip Tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietę, gerti?" (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.) **10** Jėzus jai tarė: "Jei tu pažintum Dievo dovaną ir kas yra Tas, kuris tave prašo: 'Duok man gerti', pati būtum Jį prašiusi, ir Jis tau būtų davęs gyvojo vandens!" **11** Moteris atsiliepė: "Viešpatie, bet Tu neturi kuo pasemti, o šulinys gilus. Iš kur Tu imsi gyvojo vandens?" **12** Argi Tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums paliko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir gyvuliai?" **13** Jėzus atsakė: "Kiekvienas, kas geria šitą vandenį, ir vėl trokš. **14** O kas gers vandenį, kurį Aš jam duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykstančio į amžinąjį gyvenimą". **15** Tada moteris Jam tarė: "Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau jo semtis čionai". **16** Jėzus atsiliepė: "Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrižk čia". **17** Moteris atsakė: "Aš neturiu vyro". Jėzus jai tarė: "Gerai pasakei: 'Neturiu vyro', **18** nes esi turėjusi penkis vyrus, ir tas, kurį dabar turi, nėra tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei". **19** Moteris atsiliepė: "Aš matau, Viešpatie, jog Tu esi pranašas. **20** Mūsų tėvai garbino ant šito kalno, o jūs sakote, kad Jeruzalė esanti vieta, kur reikia garbinti". **21** Jėzus atsakė: "Moterie, tikėk manimi, jog ateina valanda, kada garbinsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne Jeruzalėje. **22** Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išgelbėjimasiš žydų. **23** Bet ateina valanda, - jau dabar ji yra, kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą dvasioje ir tiesoje, nes Tėvas tokių Jo garbintojų ieško. **24** Dievas yra Dvasia, ir Jį garbinantys turi garbinti dvasioje ir tiesoje". **25** Moteris Jam sako: "Žinau, jog ateina Mesijas (tai yra Kristus). Atėjęs Jis mums viską paskelbs". **26** Jėzus jai tarė: "Tai Aš, kuris su tavimi kalbu!" **27** Tuo metu sugrižo Jo mokiniai ir nustebė, kad Jis kalbėjo su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė: "Ko iš jos nori?" arba: "Apie ką su ja kalbi?" **28** O moteris, palikusi ąsotį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms: **29** "Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik Jis nebus Kristus?" **30** Ir žmonės iš miesto ėjo pas Jį. **31** Tuo tarpu mokiniai ragino Jį, sakydami: "Rabi, valgyk!" **32** O Jis jiems tarė: "Aš turiu valgyti maisto, kurio jūs

nežinote". **33** Tada mokiniai pradėjo vienas kitą klausinėti: "Nejaugi kas atnešė Jam valgyti?" **34** Bet Jėzus tarė: "Mano maistas vykdyti valią To, kuris mane siuntė, ir baigti Jo darbą. **35** Argi jūs nesakote: 'Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis'? Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus jie jau boluoja ir prinokę pjūčiai. **36** Jau pjovėjas uždarbį gauna ir renka vaisių amžinajam gyvenimui, kad kartu džiaugtūsi ir sėjėjas, ir pjovėjas. **37** Čia teisingai priežodis sako: 'Vienas pasėja, kitas nupjauna'. **38** Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, į kurį jūs neįdėjote darbo. Kiti pasidarbavo, o jūs įstojote į jų darbą". **39** Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters žodžių: "Jis man pasakė viską, ką esu padariusi". **40** Atėję samariečiai prašė Jį pasilikti pas juos, ir Jis ten pasiliko dvi dienas. **41** Ir dar daug žmonių įtikėjo dėl Jo žodžių. **42** O moteriai jie pasakė: "Dabar tikime ne dėl tavo šnekos. Mes patys išgirdome ir žinome, kad Jis iš tiesų yra Kristus, pasaulio Gelbėtojas". **43** Po dviejų dienų Jis išvyko iš ten į Galilėją. **44** Pats Jėzus buvo paliudijęs: "Pranašas negerbiamas savo tėviškėje". **45** Kai Jis pasiekė Galilėją, galilėjiečiai priėmė Jį, nes buvo matę visa, ką Jis padarė per šventę Jeruzalėje; mat ir jie buvo nukeliavę į tą šventę. **46** Taigi Jėzus vėl atėjo į Galilėjos Kana, kur buvo pavertęs vandenį vynu. Kafarnaume buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sūnus sirgo. **47** Išgirdęs, jog Jėzus iš Judėjos sugrįžo į Galilėją, jis atėjo pas Jį ir maldavo ateiti ir išgydyti jo sūnų, kuris buvo prie mirties. **48** Tuomet Jėzus jam atsakė: "Kol nepamatysite ženklų ir stebuklų, niekaip netikėsite". **49** Karaliaus valdininkas prašė: "Viešpatie, ateik, kol mano vaikas dar nenumirė". **50** Jėzus jam tarė: "Eik, tavo sūnus gyvas!" Žmogus patikėjo Jėzaus jam pasakytu žodžiu ir išėjo. **51** Pareinantį pasitiko Jį tarnai ir pranešė: "Tavo vaikas gyvas". **52** Jis paklausė, kurią valandą jam pasidarė geriau. Jie atsakė: "Vakar septintą valandą dingo jam karštis". **53** Taip tėvas patyrė, kad tai buvo ta valanda, kada Jėzus pasakė jam: "Tavo sūnus gyvas". Ir įtikėjo jis pats bei visi jo namai. **54** Tai buvo antras stebuklas, kurį Jėzus padarė, sugrįžęs iš Judėjos į Galilėją.

1 Kiek vėliau buvo žydų šventė, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę. **2** Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra maudyklė, žydiškai vadinama Betezda, turinti penkias stogines. **3** Jose gulėdavo daugybė ligonių aklu, luošu, paralyžiuotu, kurie laukė vandens sujudant. **4** Mat kartkartėmis maudyklėn nusileisdavo angelas ir sujudindavo vandenį. Kas, vandeniui pajudėjęs, pirmas įlipdavo į tvenkinį, pagydavo, kad ir kokia liga sirgdavo. **5** Ten buvo vienas žmogus, išsirgęs trisdešimt aštuonerius metus. **6** Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį labai seniai sergant, Jėzus paklausė: "Ar nori pasveikti?" **7** Ligonis Jam atsakė: "Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris, vandeniui sujudėjęs, mane įkeltų į tvenkinį. O kol pats einu, kitas įlipa greičiau už mane". **8** Jėzus jam tarė: "Kelkis, imk savo gultą ir vaikščiok!" **9** Žmogus bematant išgijo, pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti. O toji diena buvo sabatas. **10** Todėl žydai sakė išgydytajam: "Šiandien sabatas, tau negalima nešti gulto". **11** Jis jiems atsakė: "Tas, kuris mane išgydė, man liepė: 'Imk savo gultą ir vaikščiok!' " **12** Jie klausinėjo: "O kas Tas žmogus, kuris tau liepė: 'Imk savo gultą ir vaikščiok'?" **13** Išgydytasis nežinojo, kas Jis, kadangi Jėzus pasitraukė, miniai susirinkus toje vietoje. **14** Vėliau Jėzus jį sutiko šventykloje ir tarė: "Štai tu esi pasveikęs. Daugiau nebensidėk, kad neatsitiktų tau kas blogesnio!" **15** Žmogus nuėjo ir pranešė žydams, kad jį išgydė Jėzus. **16** Žydai dėl to persekiojo Jėzų ir norėjo Jį nužudyti, kad Jis taip darė per sabatą. **17** O Jėzus jiems atsakė: "Mano Tėvas darbuojasi lig šiolei, ir Aš darbuojuosi". **18** Dėl to žydai dar labiau ieškojo progos Jį nužudyti, nes Jis ne tik laužė sabatą, bet ir vadino Dievą savo Tėvu, lygindamas save su Dievu. **19** Jėzus jiems atsakė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš savęs, o vien tai, ką mato darant Tėvą; nes ką Jisai daro, lygiai daro ir Sūnus. **20** Nes Tėvas myli Sūnų ir rodo Jam visa, ką pats daro. Ir Jam parodys dalykų, dar didesnių už šituos, kad jūs stebėsitės. **21** Kaip Tėvas prikelia numirusius ir juos atgaivina, taip ir Sūnus grąžina gyvybę, kam nori. **22** Ir Tėvas nieko neteisia, bet visą teismą pavedė Sūnui, **23** kad visi gerbtų Sūnų, kaip gerbia Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, tas negerbia Jį siuntusio Tėvo. **24** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mano žodžių klauso ir mane atsiuntusį tiki, tas turi amžinąjį

gyvenimą ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą. **25** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateina valanda, ir dabar jau yra, kada mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą, ir kurie išgirs, tie atgis. **26** Nes kaip Tėvas turi gyvybę pats savyje, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę pačiam savyje, **27** ir taip pat suteikė Jam valdžią teisti, nes Jis Žmogaus Sūnus. **28**

Nesistebėkite tuo, nes ateina valanda, kai visi, esantys kapuose, išgirs Jo balsą. **29** Ir tie, kurie darė gera, išeis gyvenimo prisikėlimui, o kurie darė blogateismo prisikėlimui. **30** Iš savęs Aš nieko negaliu daryti. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas, nes Aš ieškau ne savo valios, bet valios Tėvo, kuris mane siuntė". **31** "Jei Aš pats apie save liudiju, mano liudijimas nėra tikras. **32** Bet apie mane liudija kitas, ir Aš žinau, kad Jo liudijimas, kuriuo Jis liudija apie mane, yra tikras. **33** Jūs buvote nusiuntę pas Joną, ir jis paliudijo tiesą. **34** Aš neieškau žmogaus liudijimo, bet šitai kalbu tam, kad būtumėte išgelbėti. **35** Jonas buvo degantis ir šviečiantis žiburys, tačiau jūs panorėjote tik valandėlę jo šviesa pasidžiaugti. **36** O Aš turiu aukštesnį liudijimą negu Jono: tie darbai, kuriuos man skyrė nuveikti Tėvas, patys darbai, kuriuos Aš darau, liudija apie mane, kad mane siuntė Tėvas. **37** Ir mane pasiuntęs Tėvas pats paliudijo apie mane. Bet jūs niekad nesate girdėję Jo balso, nei regėję Jo pavidalo, **38** ir neturite Jo žodžio, jumyse pasiliekančio, nes netikite Tuo, kurį Jis siuntė. **39** Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose turį amžinąjį gyvenimą. O Raštai liudija apie mane, **40** bet jūs nenorite ateiti pas mane, kad turėtumėte gyvenimą". **41** "Šlovės iš žmonių Aš nepriimu. **42** Aš žinau, kad neturite savyje Dievo meilės. **43** Aš atėjau savo Tėvo vardu, o jūs manęs nepriimate. Jei kitas ateitų savo vardu, tą jūs priimtumėte. **44** Kaipgi jūs galite tikėti, jeigu vienas iš kito priimate šlovę, o tos šlovės, kuri iš vieno Dievo ateina, neieškote? **45** Nemanykite, kad Aš jus kaltinsiu Tėvui! Jūsų kaltintojas yra Mozė, į kurį esate savo viltis sudėję. **46** Jeigu jūs tikėtumėte Moze, tai tikėtumėte ir manimi, nes jis rašė apie mane. **47** Bet jeigu jūs netikite jo raštais, kaipgi patikėsite mano žodžiais?!"

1 Paskui Jėzus nuvyko į kitą pusę Galilėjos, arba Tiberiados, ežero. **2** Jį lydėjo gausi minia, nes žmonės matė stebuklus, kuriuos Jis darė ligoniams. **3** Jėzus užkopė į kalną ir ten atsisėdo su savo mokiniais. **4** Artėjo žydų šventė Pascha. **5** Pakėlęs akis ir pamatęs, kokia didelė minia pas Jį atėjusi, Jėzus paklausė Pilypą: "Kur pirksime duonos jiems pavalgydinti?" **6** Jis klausė, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysias. **7** Pilypas Jam atsakė: "Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent gabalėlį". **8** Vienas iš mokinių, Simono Petro brolis Andriejus, Jam pasakė: **9** "Čia yra vienas berniukas, kuris turi penkis miežinės duonos kepalus ir dvi žuvelės. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei!" **10** Jėzus tarė: "Susodinkite žmones!" Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi jie susėdo, iš viso kokie penki tūkstančiai vyrų. **11** Tada Jėzus paėmė duoną ir padėkojęs išdalino mokiniams, o mokiniai ten sėdintiems; taip pat ir žuvis, kiek kas norėjo. **12** Kai žmonės pasisotino, Jis pasakė savo mokiniams: "Surinkite trupinius, kad niekas nepražūtų". **13** Taigi jie surinko ir iš penkių miežinės duonos kepalų pripylė dvylika pintinių trupinių, kurie buvo atlikę nuo valgiusiųjų. **14** Pamatę Jėzaus padarytą stebuklą, žmonės sakė: "Jis tikrai yra Tas pranašas, kuris turi ateiti į pasaulį". **15** O Jėzus, supratęs, kad jie ruošiasi pasigriebti Jį ir paskelbti karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną. **16** Atėjus vakarui, Jo mokiniai nusileido prie ežero, **17** sulipo į valtį ir išplaukė į kitą pusę ežero, į Kafarnaumą. Jau sutemo, o Jėzus vis dar nebuvo grįžęs pas juos. **18** Ežeras bangavo, nes pūtė smarkus vėjas. **19** Nusiryę apie dvidešimt penkiastrisdešimt stadijų, jie pamatė Jėzų, einantį ežeru ir besiartinantį prie valties. Jie išsigando. **20** O Jis jiems tarė: "Tai Aš, nebijokite!" **21** Jie norėjo Jį paimti į valtį, bet valtis netrukus priartėjo prie kranto, į kurią jie yrėsi. **22** Kitą dieną minia, buvusi anoje pusėje, pamatė, kad ten nebuvo kitos valties, tik ta, į kurią įlipo Jo mokiniai. O Jėzus su jais neįlipo, ir šie išplaukė vieni. **23** Iš Tiberiados atplaukė kitų valčių netoli tos vietos, kur žmonės buvo valgę duonos, Viešpačiui padėkojus. **24** Pamatę, kad čia nėra nei Jėzaus, nei Jo mokinių, žmonės lipo į valtis ir plaukė į Kafarnaumą, ieškodami Jėzaus. **25** Suradę Jį kitoje ežero pusėje, jie klausinėjo: "Rabi, kada čia atvykai?"

26 Jėzus, atsakydamas jiems, tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs ieškote manęs ne todėl, kad matėte ženklą, bet kad prisivalgėte duonos ligoties. **27** Darbuokitės ne dėl žūvančio maisto, bet dėl išliekančio amžinajam gyvenimui! Jį duos jums Žmogaus Sūnus, nes TėvasDievas Jį savo antspaudu yra pažymėjęs". **28** Jie paklausė: "Ką mums daryti, kad vykdytume Dievo darbus?" **29** Jėzus atsakė: "Tai yra Dievo darbas: tikėkite Tą, kurį Jis siuntė". **30** Tada jie klausė: "Kokį padarysi ženklą, kad pamatytume ir Tave įtikėtume? Ką nuveiksi?" **31** Mūsų tėvai dykumoje valgė maną, kaip parašyta: 'Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus' ". **32** Tuomet Jėzus jiems tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ne Mozė davė jums duonos iš dangaus, bet mano Tėvas duoda jums iš dangaus tikrosios duonos. **33** Nes Dievo duona yra Tas, kuris nužengia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvybę". **34** Tada jie tarė Jam: "Viešpatie, duok visuomet mums tos duonos!" **35** Jėzus atsakė: "Aš esu gyvenimo duona! Kas ateina pas mane, niekuomet nebealks, ir kas tiki mane, niekuomet nebetroks. **36** Bet Aš jums sakiau: jūs mane matėte, ir netikite. **37** Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane Aš neišvarysiu lauk, **38** nes Aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios To, kuris mane siuntė. **39** O mane siuntusio Tėvo valia, kad nepražudyčiau nė vieno iš tų, kuriuos Jis man davė, bet kad prikėlčiau juos paskutiniąją dieną. **40** Tokia mano Siuntėjo valia, kad kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki Jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; ir Aš jį prikėlsiu paskutiniąją dieną". **41** Tada žydai ėmė murmėti prieš Jį dėl to, kad Jis pasakė: "Aš duona, nužengusi iš dangaus". **42** Jie sakė: "Argi Jis ne Jėzus, Juozapo sūnus?! Argi nepažįstame Jo tėvo ir motinos? Tad kodėl Jis sako: 'Aš nužengiau iš dangaus'?" **43** Jėzus jiems atsakė: "Nemurmėkite tarpusavyje! **44** Niekas negali ateiti pas mane, jei mane siuntęs Tėvas jo nepatraukia; ir tą Aš prikėlsiu paskutiniąją dieną. **45** Pranašų parašyta: 'Ir visi bus mokomi Dievo'. Todėl, kas išgirdo iš Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane. **46** Bet tai nereiškia, jog kas nors būtų Tėvą regėjęs; tik tai Tas, kuris iš Dievo yra, Jis matė Tėvą. **47** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki mane, tas turi amžinąjį gyvenimą. **48** Aš esu gyvenimo duona. **49** Jūsų tėvai dykumoje

valgė maną ir mirė. **50** O ši duona yra nužengusi iš dangaus, kad, kas ją valgys, nemirtų. **51** Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgo šitos duonosgyvens per amžius. Duona, kurią Aš duosiu, yra mano kūnas, kurią Aš atiduosiu už pasaulio gyvybę". **52** Tada žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: "Kaip Jis gali duoti mums valgyti savo kūną?!" **53** O Jėzus jiems kalbėjo: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite Jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės! **54** Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir Aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. **55** Nes mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. **56** Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir Aš jame. **57** Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir Aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane. **58** Štai duona, nužengusi iš dangaus, ne taip, kaip jūsų tėvai valgė maną ir mirė. Kas valgo šią duonągyvens per amžius". **59** Visa tai Jis paskelbė, mokydamas sinagogoje, Kafarnaume. **60** Tai išgirde, daugelis Jo mokinių sakė: "Kieti šie žodžiai, kas gali jų klausytis!" **61** Jėzus, žinodamas, kad mokiniai dėl to murma, paklausė: "Jūs tai piktina? **62** O kas būtų, jei pamatytumėte Žmogaus Sūną, pakylantį ten, kur Jis buvo pirmiau?! **63** Dvasia teikia gyvybę, o kūnas nieko neduoda. Žodžiai, kuriuos jums kalbu, yra dvasia ir gyvenimas. **64** Bet kai kurie iš jūsų netiki". Jėzus iš pat pradžių žinojo, kas netiki ir kas Jį išduos. **65** Ir Jis sakė: "Štai kodėl Aš jums sakiau: niekas negali ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota mano Tėvo". **66** Nuo to laiko daug Jo mokinių pasitraukė ir daugiau su Juo nebevaikščiojo. **67** Tada Jėzus paklausė dvylika: "Gal ir jūs norite pasitraukti?" **68** Simonas Petras atsakė: "Viešpatie, pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius. **69** Mes įtikėjome ir pažinome, kad Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus". **70** Jėzus jiems atsakė: "Argi Aš neišsirinkau jūsų, dvylikos? Tačiau tarp jūsų vienas yra velnias". **71** Jis kalbėjo apie Judą, Simono Iskarijoto sūną. Šis, vienas iš dvylikos, turėjo Jį išduoti.

1 Tada Jēzus vaikščiojo po Galilėją. Jis nenorėjo eiti Judėjon, nes žydai ieškojo progos Jį nužudyti. **2** Artėjo žydų Palapinių šventė. **3** Jo broliai Jam kalbėjo: "Keliauk iš čia į Judėją, kad ir Tavo mokiniai pamatytu, kokius darbus darai. **4** Juk, norėdamas iškilti viešumon, niekas neveikia slapčiomis. Jei darai tokius darbus, parodyk save pasauliui". **5** (Mat netgi Jo broliai Juo netikėjo.) **6** Jėzus jiems atsakė: "Mano laikas dar neatėjo, o jums laikas visada tinkamas. **7** Pasaulis negali jūsų nekęsti, o manęs jis nekenčia, nes Aš liudiju, kad jo darbai pikti. **8** Jūs eikite į iškilmes. Aš į šitą šventę neisiu, nes mano laikas dar neatėjo". **9** Tai jiems pasakęs, Jis pasiliko Galilėjoje. **10** Bet kai Jo broliai iškeliavo į šventę, tada ir Jis išėjo, bet ne viešai, o tarsi slapčiomis. **11** Tuo tarpu iškilmėse žydai Jo ieškojo, klausinėdami: "O kur Tas?" **12** Apie Jį taip pat ėjo kalbos miniose. Vieni sakė: "Jis geras!" Kiti neigė: "Visai ne. Jis tik klaidina žmones". **13** Tačiau nė vienas apie Jį viešai nekalbėjo, nes bijojo žydų. **14** Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė mokyti. **15** Žydai stebėjosi ir sakė: "Iš kur Jis žino raštą, visai nesimokęs?" **16** Jėzus jiems atsakė: "Mano mokslas ne iš manęs, bet iš To, kuris mane siuntė. **17** Kas nori vykdyti Jo valią, supras, ar tas mokymas iš Dievo, ar Aš kalbu iš savęs. **18** Kas iš savęs kalba, ieško sau šlovės. O kuris ieško Jo siuntėjo šlovės, Tas teisus, ir nėra Jame neteisybės". **19** "Argi Mozė nedavė jums Įstatymo? Tačiau niekas iš jūsų Įstatymo nesilaiko. Kodėl gi norite mane nužudyti?" **20** Žmonės atsiliepė: "Tu turi demoną! Kas gi nori tave nužudyti?" **21** Jėzus jiems atsakė: "Aš padariau tik vieną darbą, ir jūs visi nustebote. **22** Mozė jums davė apipjaustymą, nors jis kilęs ne iš Mozės, bet iš protėvių, ir jūs apipjaustote žmogų per sabatą. **23** Jei žmogus apipjaustomas sabato dieną, kad nebūtų sulaužytas Mozės Įstatymas, tai kodėl pykstate ant manęs, kad Aš visą žmogų pagydziau per sabatą? **24** Tad neteiskite pagal išorę, bet teiskite teisingai". **25** Kai kurie Jeruzalės gyventojai klausinėjo: "Ar tik ne šitą nori nužudyti? **26** Štai Jis viešai kalba, ir niekas Jam nieko nesako. Gal vyresnybė įsitikino, jog Jis iš tiesų Kristus? **27** Tačiau mes žinome, iš kur šis yra. O kai ateis Kristus, niekas nežinos, iš kur Jis". **28** Tuomet Jėzus, mokydamas šventykloje, šaukė: "Jūs pažįstate mane ir žinote, iš kur Aš.

Ne pats nuo savęs Aš atėjau, bet teisingas yra Tas, kuris mane siuntė, o jūs Jo nepažįstate. **29** Aš Jį pažįstu, nes Aš esu iš Jo, ir Jis mane pasiuntė". **30** Tada jie norėjo Jėzų suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš Jį rankos, nes dar nebuvo atėjusi Jo valanda. **31** Bet daugelis iš minios įtikėjo Jį ir kalbėjo: "Argi atėjęs Kristus padarytų daugiau ženklų, kaip kad šis yra padaręs?" **32** Fariziejai išgirdo žmones šitaip kalbant apie Jį, ir aukštieji kunigai bei fariziejai pasiuntė sargybinius Jį suimti. **33** Tuomet Jėzus jiems pasakė: "Dar trumpą laiką būsiu su jumis. Paskui iškeliausiu pas Tą, kuris mane siuntė. **34** Jūs manęs ieškosite ir nerasite; ir ten, kur Aš būsiu, jūs negalėsite nueiti". **35** Tuomet žydai ėmė kalbėtis tarp savęs: "Kurgi Jis žada keliauti, kad mes negalėsime Jo rasti? Gal Jis rengiasi išvykti pas išsisklaidžiusius tarp graikų ir mokyti graikus?" **36** Ką reiškia tie Jo žodžiai: 'Jūs manęs ieškosite ir nerasite; ir ten, kur Aš būsiu, jūs negalėsite nueiti'?" **37** Paskutinę, didžiąją šventės dieną Jėzus stovėjo ir šaukė: "Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegeria! **38** Kas mane tiki, kaip Raštas sako, iš jo vidaus plūs gyvojo vandens upės". **39** Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti Jį įtikėjęsiejai. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas. **40** Išgirdę tuos žodžius, daugelis iš minios sakė: "Jis iš tiesų pranašas!" **41** Kiti tvirtino: "Jis Kristus!" Dar kiti prieštaravo: "Nejaugi Kristus ateitų iš Galilėjos?" **42** Argi Raštas nesako, jog Kristus ateis iš Dovydo palikuonių, iš Betliejaus miestelio, iš kur kilo Dovydas?" **43** Taigi minioje dėl Jo kilo nesutarimas. **44** Kai kurie norėjo Jį suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš Jį rankos. **45** Sargybiniai sugrižo pas aukštuosius kunigus bei fariziejus, o tie klausė: "Kodėl Jo neatvedėte?" **46** Sargybiniai atsakė: "Niekados žmogus nėra taip kalbėjęs, kaip šis!" **47** Fariziejai atsakė: "Gal ir jūs jau suvedžioti?" **48** Ar tiki Jį bent vienas iš vyresnybės ar fariziejų?" **49** O ta minia, nežinanti Įstatymo, prakeikta". **50** Tada prabilo vienas iš jų, Nikodemas, kuris buvo aplankęs Jėzų nakčia: **51** "Argi mūsų Įstatymas teisia žmogų, jeigu jis pirmiau neišklausytas ir nežinoma, ką jis padaręs?" **52** Jie jam tarė: "Gal ir tu iš Galilėjos?" Patyrinėk, ir pamatysi, kad joks pranašas nėra kilęs iš Galilėjos". **53** Ir taip išsiskirstė kiekvienas po namus.

1 Jėzus nuėjo į Alyvų kalną. **2** Anksti rytą Jis vėl atėjo į šventyklą. Visi žmonės rinkosi prie Jo, ir Jis atsisėdęs juos mokė. **3** Rašto žinovai ir fariziejai atvedė pas Jį moterį, sugautą svetimaujant. Pastatė ją viduryje **4** ir kreipėsi į Jį: "Mokytojau, ši moteris buvo pagauta svetimaujant. **5** Mozė Įstatyme mums įsakė tokias užmėtyti akmenimis. O ką Tu pasakysi?" **6** Jie tai sakė, mėgindami Jį, kad turėtų kuo apkaltinti. Bet Jėzus, jų nepaisydamas, pasilenkęs rašė pirštu ant žemės. **7** Jiems nesiliaujant klausinėti, Jis atsitiesė ir tarė: "Kas iš jūsų be nuodėmės, tegul pirmas sviedžia į ją akmenį". **8** Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės. **9** Tai išgirde, sąžinės apkaltinti jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradedant nuo vyresniųjų iki paskutiniojo. **10** Atsitiesęs ir nebematydamas nė vieno, tik moterį, Jėzus paklausė: "Moterie, kur tie tavo kaltintojai? Niekas tavęs nepasmerkė?" **11** Ji atsiliepė: "Niekas, Viešpatie". Jėzus jai tarė: "Nė Aš tavęs nesmerkiu. Eik ir daugiau nebenusidėk". **12** Jėzus vėl prabilo: "Aš-pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsoje, bet turės gyvenimo šviesą". **13** Tada fariziejai Jam pasakė: "Tu pats apie save liudiji, tavo liudijimas netikras". **14** Jėzus jiems atsakė: "Nors Aš ir liudiju pats apie save, mano liudijimas yra tikras, nes Aš žinau, iš kur atėjau ir kur einu. O jūs nežinote, nei iš kur Aš atėjau, nei kur einu. **15** Jūs teisiatė pagal kūną, Aš neteisiu nė vieno. **16** O jeigu Aš ir teisiu mano teismas teisingas, nes Aš ne vienas, bet esu Aš ir mane siuntęs Tėvas. **17** Ir jūsų Įstatyme parašyta, kad dviejų asmenų liudijimas tikras. **18** Aš liudiju pats apie save, ir apie mane liudija mane siuntęs Tėvas". **19** Jie paklausė: "Kur yra Tavo Tėvas?" Jėzus atsakė: "Jūs nepažįstate nei manęs, nei mano Tėvo. Jei pažintumėte mane, pažintumėte ir mano Tėvą". **20** Šiuos žodžius Jėzus pasakė, mokydamas šventyklos išdinėje. Ir niekas Jo nesuėmė, nes dar nebuvo atėjusi Jo valanda. **21** Jėzus vėl jiems kalbėjo: "Aš išeinu, ir jūs ieškosite manęs ir mirsite savo nuodėmėse. Kur Aš einu, jūs negalite nueiti". **22** Tada žydai ėmė kalbėti: "Nejaugi Jis nusižudys, kad sako: 'Kur Aš einu, jūs negalite nueiti'?" **23** Jis atsakė: "Jūs esate iš pažemių, o Aš esu iš aukštybės. Jūs iš šio pasaulio, o Ašne iš šio pasaulio. **24** Dėl to Aš

jums sakiau, kad mirsite savo nuodėmėse. Jeigu netikėsite, kad Aš Esu, - mirsite savo nuodėmėse". **25** Tada jie klausė: "Kas Tu esi?" Jėzus atsakė: "Tas, ką nuo pradžios jums sakiau. **26** Daug turiu ką apie jus kalbėti ir teisti, bet teisingas yra mano Siuntėjas, ir Aš skelbiu pasauliui, ką iš Jo girdėjau". **27** Jie nesuprato, kad Jis kalbėjo jiems apie Tėvą. **28** O Jėzus tęsė: "Kai Žmogaus Sūnų būsite aukštyn iškėlę, tuomet suprasite, kad Aš Esu ir kad nieko nedarau iš savęs, bet skelbiu tai, ko mane Tėvas išmokė. **29** Mano Siuntėjas yra su manimi; Tėvas nepaliko manęs vieno, nes visuomet darau, kas Jam patinka". **30** Jam tai kalbant, daugelis įtikėjo Jį. **31** Jėzus kalbėjo įtikėjusiems Jį žydams: "Jei jūs pasiliecate mano žodyje, iš tiesų esate mano mokiniai; **32** ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus". **33** Jie Jam atsakė: "Mes esame Abraomo palikuonys ir niekada niekam nevergavome. Kaipgi Tu sakai: 'Tapsite laisvi'?" **34** Jėzus jiems tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kiekvienas, kas daro nuodėmę, yra nuodėmės vergas. **35** Bet vergas nepasilieka namuose amžinai, o Sūnus pasilieka amžinai. **36** Jei tad Sūnus jus išlaisvins, iš tiesų būsite laisvi. **37** Aš žinau, kad jūs Abraomo palikuonys. Bet jūs norite mane nužudyti, nes mano žodžiui nėra jumoje vietos. **38** Aš kalbu, ką esu matęs pas savo Tėvą. O jūs darote, ką matėte pas savo tėvą". **39** Jie atsiliepė: "Mūsų tėvas Abraomas!" Jėzus jiems tarė: "Jei jūs būtumėte Abraomo vaikai, darytumėte Abraomo darbus. **40** Bet dabar jūs norite nužudyti mane - žmogų, kuris kalbėjo jums tiesą, girdėtą iš Dievo. Šitaip Abraomas nedarė! **41** Jūs darote savo tėvo darbus". Jie atsakė: "Mes nesame pavainikiai ir turime vieną TėvąDievą". **42** Jėzus kalbėjo jiems toliau: "Jei Dievas būtų jūsų Tėvas, jūs mylėtumėte mane, nes Aš iš Dievo išėjau ir čia atėjau. Aš ne pats nuo savęs atėjau, bet Jis mane siuntė. **43** Kodėl gi nesuprantate, ką jums sakau? Todėl, kad negalite mano žodžių klausyti. **44** Jūsų tėvasvelnias, ir jūs norite vykdyti savo tėvo troškimus. Jis nuo pat pradžios buvo žmogžudys ir nesilaikė tiesos, nes jame nėra tiesos. Kalbėdamas melą, jis kalba, kas jam sava, nes jis melagis ir melo tėvas. **45** O kadangi Aš kalbu tiesą, jūs netikite manimi. **46** Kas iš jūsų apkaltins mane nuodėme? Jeigu tad tiesą sakau, kodėl netikite manimi? **47** Kas iš Dievo yra, tas Dievo žodžių klauso. Jūs neklausote todėl, kad nesate iš

Dievo". **48** Tuomet žydai atsiliepė: "Argi mes ne teisingai sakome, kad Tu samarietis ir Tavyje demonas?" **49** Jėzus jiems atsakė: "Nėra manyje demono. Aš gerbiu savo Tėvą, o jūs negerbiate manęs. **50** Aš neieškau sau šlovės: yra, kas ieško ir teisia. **51** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas laikysis mano žodžio, nematys mirties per amžius". **52** Žydai Jam pasakė: "Dabar mes žinome, kad Tu demono apsėstas! Juk mirė Abraomas ir pranašai, o Tu sakai: 'Kas laikysis mano žodžio, tas neragaus mirties per amžius'. **53** Argi Tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kuris mirė? Pranašai irgi mirė. Kuo Tu dediesi?" **54** Jėzus atsakė: "Jei Aš save šlovinčiau, mano šlovė būtų niekai. Mane šlovina mano Tėvas, apie kurį jūs sakote: 'Jis yra mūsų Dievas'. **55** Ir jūs Jo nepažįstate, o Aš Jį pažįstu. Jei sakyčiau, kad Jo nepažįstu, būčiau toks kaip jūsmelagis. Bet Aš Jį pažįstu ir laikausi Jo žodžio. **56** Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją dieną; jis ją išvydo ir džiaugėsi". **57** Tada žydai Jam sakė: "Dar neturi nė penkiasdešimt metų ir esi matęs Abraomą?!" **58** Jėzus jiems tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau, negu buvo Abraomas, Aš Esu!" **59** Tada jie griebėsi akmenų, norėdami mesti į Jį, bet Jėzus pasislėpė ir, praeidamas pro juos, išėjo iš šventyklos ir nuėjo tolyn.

9

1 Eidamas pro šalį, Jėzus pamatė žmogų, aklą gimusį. **2** Jo mokiniai paklausė: "Rabi, kas nusidėjo, jis pats ar jo tėvai, kad gimė aklas?" **3** Jėzus atsakė: "Nei jis nusidėjo, nei jo tėvai, bet dėl to, kad jame apsireikštų Dievo darbai. **4** Man reikia dirbti darbus To, kuris mane siuntė, kol yra diena. Ateina naktis, kada niekas negalės dirbti. **5** Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa!" **6** Tai taręs, Jis spjovė žemėn, padarė purvo iš seilių, patepė juo neregio akis **7** ir tarė jam: "Eik ir nusiprausk Siloamo tvenkinyje". (Išvertus "Siloamas" reiškia: "Pasiųstasis".) Tas nuėjo, nusiplovė ir sugrižo regintis. **8** Kaimynai ir tie, kurie anksčiau matydavo jį aklą, klausė: "Ar čia ne tas, kuris sėdėdavo elgetaudamas?" **9** Vieni sakė: "Tai jis". Kiti: "Ne, tik panašus į jį". O jis atsakė: "Tai aš". **10** Tada jie klausė jį: "Kaip atsivėrė tau akys?" **11** Jis atsakė: "Žmogus, vadinamas

Jėzumi, padarė purvo, patepė juo mano akis ir pasakė: 'Eik į Siloamo tvenkinį ir nusiprausk'. Aš nuėjau, nusiprausiau ir praregėjau". **12** Tada jie paklausė: "Kur Jis?" Šis atsakė: "Nežinau". **13** Jie nusivedė buvusį neregį pas fariziejus. **14** O toji diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė akis, buvo sabatas. **15** Fariziejai jį iš naujo paklausė, kaip jis praregėjęs. Tas jiems paaiškino: "Jis uždėjo man ant akių purvo, aš nusiprausiau, ir dabar regiu". **16** Kai kurie fariziejai kalbėjo: "Tas žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko sabato". O kiti sakė: "Kaip galėtų nuodėmingas žmogus daryti tokius ženklus?!" Ir jie tarp savęs nesutarė. **17** Tuomet jie vėl paklausė buvusį neregį: "O ką tu pasakysi apie žmogų, atvėrusį tau akis?" Šis atsakė: "Jis pranašas". **18** Bet žydai netikėjo, kad jis buvo aklas ir praregėjo, kol pašaukė praregėjusiojo tėvus **19** ir paklausė jų: "Ar šitas jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regiu?" **20** Jo tėvai jiems atsakė: "Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad jis gimė aklas. **21** O kaip jis praregėjo, mes nežinome, nei kas jam atvėrė akis, nežinome. Klauskite jį patį, jis suaugęs ir pats tegul kalba už save". **22** Jo tėvai taip kalbėjo, bijodami žydų. Nes žydai jau buvo nutarę: jei kas tik išpažintų Jėzų esant Kristų, turėtų būti pašalintas iš sinagogos. **23** Todėl jo tėvai pasakė: "Jis suaugęs, klauskite jį patį". **24** Tada jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir pasakė jam: "Šlovink Dievą! Mes žinome, kad Tas žmogus nusidėjėlis". **25** Jis atsiliepė: "Ar Jis nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu". **26** Jie vėl klausė: "Ką Jis tau darė? Kaip Jis tau atvėrė akis?" **27** Šis atsakė: "Aš jau sakiau jums, tik jūs neklausėte. Ar dar kartą norite išgirsti? Gal ir jūs norite tapti Jo mokiniais?" **28** Tada jie išplūdo jį ir pasakė: "Tu esi Jo mokiny, o mes Mozės mokiniai. **29** Mes žinome, kad Mozei Dievas kalbėjo, o iš kur šitas, nežinome". **30** Žmogus jiems atsakė: "Tai tikrai nuostabu, kad nežinote, iš kur Jis. O juk Jis man atvėrė akis! **31** Žinome, kad Dievas neišklauso nusidėjėlių. Bet jei kas yra Dievo garbintojas ir vykdo Jo valią, Jis išklauso. **32** Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis! **33** Jei šitas nebūtų iš Dievo, Jis nieko negalėtų padaryti". **34** Jie atsakė jam: "Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar mus mokai?!" Ir išvarė jį lauk. **35** Jėzus, išgirdęs, kad jie išvarė jį lauk,

surado jį ir paklausė: "Ar tiki Dievo Sūnų?" **36** Šis atsakė: "O kas Jis, Viešpatie, kad Jį tikėčiau?" **37** Jėzus jam tarė: "Tu jau esi Jį matęs, ir dabar Jis su tavimi kalba". **38** Tada jis sušuko: "Tikiu, Viešpatie!", ir pagarbino Jį. **39** O Jėzus pasakė: "Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų". **40** Prie Jo esantys fariziejai, tai išgirde, paklausė: "Tai gal ir mes akli?" **41** Jėzus jiems atsakė: "Jei būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės, bet dabar sakote: 'Mes regime!' - Todėl jūsų nuodėmė pasilieka".

10

1 "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas neįeina pro vartus į avių gardą, bet įlipa pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas. **2** O kas pro vartus įeina, tas avių ganytojas. **3** Jam sargas atidaro, ir avys klauso jo balso. Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išveda. **4** Išsivaręs savąsias avis, jis eina priešakyje, o avys paskui jį seka, nes pažįsta jo balsą. **5** O paskui svetimą jos neseks, bet nuo jo bėgs, nes nepažįsta svetimųjų balso". **6** Jėzus pasakė jiems tą palyginimą, bet jie nesuprato, ką tai reiškia. **7** Tuomet Jėzus kalbėjo jiems toliau: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Ašavių vartai. **8** Visi, kurie pirma manęs atėjo, buvo vagys ir plėšikai, todėl avys jų neklausė. **9** Aš esu vartai. Jei kas įeis per mane, bus išgelbėtas. Jis įeis ir išeis ir ganyklą sau ras. **10** Vagis ateina tik vogti, žudyti ir naikinti. Aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą, kad apsieiai jo turėtų. **11** Aš esu gerasis ganytojas. Geras ganytojas už avis guldo savo gyvybę. **12** O samdinys, ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs sėlinantį vilką, palieka avis ir pabėga, o vilkas griebia jas ir išsklaido. **13** Samdinys pabėga, nes jis samdinys, jam avys nerūpi. **14** Aš esu gerasis ganytojas: Aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane. **15** Kaip mane pažįsta Tėvas, taip ir Aš pažįstu Tėvą ir už avis gulda savo gyvybę. **16** Ir kitų avių turiu, kurios ne iš šios avidės; ir jas man reikia atvesti; jos girdės mano balsą, ir bus viena kaimenė, vienas ganytojas. **17** Todėl Tėvas myli mane, kad Aš gulda savo gyvybę, jog ir vėl ją pasiimčiau. **18** Niekas neatima jos iš manęs, bet Aš pats ją atiduodu. Aš turiu galią ją atiduoti ir turiu galią vėl ją pasiimti; tokį įsakymą gavau iš

savo Tēvo". **19** Tarp žydu vēl kilo nesutarimas dēl šitū žodžiu. **20** Daugelis iš jų sakē: "Jis turi demonā ir šēlsta. Kodēl Jo klausote?" **21** Kiti tvirtino: "Tai ne demono apsēstojo kalbos. Argi gali demonas atverti neregiiui akis?!" **22** Jeruzalēje buvo Šventyklos pašventinimo šventē. Buvo ziema. **23** Jēzus vaikščiojo šventykloje, po Saliamono stoginē. **24** Ten Jī apstojo žydai ir ēmē klausinēti: "Kaip ilgai laikysi mus abejonēse? Jeigu esi Kristus, pasakyk mums atvirai!" **25** Jēzus jiems atsakē: "Aš jums sakiau, bet jūs netikite. Darbai, kuriuos darau savo Tēvo vardu, liudija apie mane. **26** Bet jūs netikite, nes jūsne iš manuju aviu, kaip jums ir sakiau. **27** Manosios avys girdi mano balsā; Aš jas pažištu, ir jos seka paskui mane. **28** Aš duodu joms amžinajū gyvenimā; jos nepražus per amžius, ir niekas jų neišplēš iš mano rankos. **29** Mano Tēvas, kuris man jas davē, yra aukščiau už viskā, ir niekas negali jų išplēsti iš mano Tēvo rankos. **30** Aš ir Tēvas esame viena". **31** Tada žydai vēl stvērēsi akmenu, norēdami Jī užmētyti. **32** O Jēzus paklausē jų: "Daug gerū darbu esu jums parodēs iš savo Tēvo. Už kurī gi darbu užmētysite mane akmenimis?" **33** Žydai Jam atsakē: "Ne už gerā darbu užmētysime Tave akmenimis, bet už piktžodžiovimā ir kad Tu, būdamas žmogus, dediesi Dievu". **34** Jēzus jiems atsakē: "Argi jūsū Įstatyme nēra parašyta: ‘Aš tariau: jūs esat dievai’? **35** Jeigu Jis vadina dievais tuos, kuriems skirtas Dievo žodis (o Raštas negali būti panaikintas), **36** kaip tad jūs galite sakyti Tam, kurī Tēvas pašventino ir pasiuntē į pasaulī: ‘Tu piktžodžiauji’, kai Jis pasakē: ‘Aš esu Dievo Sūnus!’? **37** Jei Aš nedarau savo Tēvo darbu, netikēkite manimi! **38** O jeigu darau ir manimi netikite, tikēkite darbais, kad pažintumēte ir patikētumēte, jog Tēvas manyje ir Aš Jame". **39** Tuomet jie vēl norējo Jī suimti, bet Jis ištrūko jiems iš rankū. **40** Jēzus vēl pasitraukē anapus Jordano, kur pirma Jonas krikštijo, ir apsistojo ten. **41** Daugelis atējo pas Jī ir kalbējo: "Jonas nepadare nē vieno ženkle, bet kā jis sakē apie šī žmogū, yra teisybē". **42** Ir daugelis tenai Jī įtikējo.

jos sesuo Morta. **2** Marija buvo ta pati moteris, kuri patepė Viešpatį kvepalais ir nušluostė savo plaukais Jo kojas. Jos brolis Lozorius sirgo. **3** Todėl seserys nusiuntė Jam žinią: "Viešpatie! Tas, kurį Tu myli, serga!" **4** Tai išgirdęs, Jėzus tarė: "Šita liga ne mirčiai, bet Dievo šlovei, kad per ją būtų pašlovintas Dievo Sūnus". **5** Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį ir Lozorių. **6** Taigi išgirdęs, kad tasai serga, Jis dar dvi dienas užtruko ten, kur buvo. **7** Po to pasakė mokiniams: "Eikime vėl į Judėją!" **8** Mokiniai Jam atsakė: "Rabi, ką tik žydai kėsinosi užmėtyti Tave akmenimis, o Tu vėl ten eini?" **9** Jėzus tarė: "Argi ne dvylika valandų turi diena? Kas vaikščioja dieną, tas nesuklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą. **10** O kas vaikščioja naktį, suklumpa, nes jame nėra šviesos". **11** Tai pasakęs, pridūrė: "Mūsų bičiulis Lozorius užmigo, bet Aš einu jo pažadinti". **12** Jo mokiniai atsiliepė: "Viešpatie, jeigu jis miega, pasveiks". **13** Tačiau Jėzus kalbėjo apie jo mirtį, o jie manė, kad Jis kalba apie poilsio miegą. **14** Pagaliau Jėzus atvirai jiems pasakė: "Lozorius mirė. **15** Ir Aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, dėl jūsų, kad tikėtumėte. Tad eikime pas jį". **16** Tuomet Tomas, vadinamas Dvyniu, tarė kitiems mokiniams: "Eikime ir mes numirti su Juo!" **17** Atėjęs Jėzus rado Lozorių jau keturias dienas išgulėjusį kape. **18** O Betanija buvo arti Jeruzalės, maždaug penkiolika stadijų atstu. **19** Daug žydų buvo atėję pas Mortą ir Mariją paguosti jų dėl brolio. **20** Morta, išgirdusi ateinant Jėzų, išėjo Jo pasitikti. Marija sėdėjo namie. **21** Morta tarė Jėzui: "Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs. **22** Bet ir dabar žinau: ko tik prašysi Dievo, Dievas Tau duos". **23** Jėzus jai pasakė: "Tavo brolis prisikels!" **24** Morta atsiliepė: "Aš žinau, jog jis prisikels prisikėlime, paskutinę dieną". **25** Jėzus jai tarė: "Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir mirtų, bus gyvas. **26** Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, nemirs per amžius. Ar tai tiki?" **27** Ji atsakė: "Taip, Viešpatie! Aš tikiu, jog Tu esi Kristus, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į šį pasaulį". **28** Tai pasakiusi, ji nuėjo ir slapčiomis pašaukė savo seserį Mariją, jai pranešdama: "Mokytojas atėjo ir šaukia tave". **29** Išgirdusi ši greitai pakilo ir nuėjo pas Jį. **30** Jėzus dar nebuvo įėjęs į kaimą, bet tebebuvo toje vietoje, kur Jį pasitiko Morta. **31** Kai

žydai, buvę su ja namuose ir ją guodę, pamatė ją skubiai keliantis ir išeinant, nusekė paskui, sakydami: "Ji eina prie kapo". **32** Marija, atėjusi ten, kur buvo Jėzus, ir Jį pamačiusi, puolė Jam po kojų, sakydama: "Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs". **33** Jėzus, pamatęs ją ir kartu atėjusius žydus verkiančius, sudejavo dvasioje ir susijaudinęs **34** paklausė: "Kur jį paguldėte?" Jie atsakė: "Viešpatie, eik ir pažiūrėk". **35** Jėzus pravirko. **36** Tada žydai ėmė kalbėti: "Štai kaip Jis jį mylėjo!" **37** O kiti sakė: "Argi Tas, kuris atvėrė neregiumi akis, negalėjo padaryti, kad šitas nemirtų?" **38** Ir vėl dejuodamas Jėzus atėjo prie kapo. Tai buvo ola, užrista akmeniui. **39** Jėzus tarė: "Nuriskite akmenį!" Mirusiojo sesuo Morta išpėjo: "Viešpatie, jis jau dvokia, nes jau keturios dienos, kai jis miręs". **40** Jėzus jai tarė: "Argi nesakiau tau, kad jei tikėsi, pamatysi Dievo šlovę?!" **41** Jie nurito akmenį nuo ten, kur gulėjo numirėlis. Jėzus pakėlė akis aukštyn ir prabilo: "Tėve, dėkoju Tau, kad mane išgirdai. **42** Aš žinojau, kad visada mane girdi. Tačiau tai sakau dėl čia esančiųjų, kad jie tikėtų, jog Tu esi mane siuntęs". **43** Tai pasakęs, Jis galingu balsu sušuko: "Lozoriau, išaik!" **44** Ir numirėlis išėjo. Jo rankos ir kojos buvo apvyniotos laidojimo aprišalais, veidas aprištas drobule. Jėzus jiems liepė: "Atvyniokite jį ir leiskite jam eiti". **45** Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo Jį. **46** Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs. **47** Tada aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė sinedrioną ir svarstė: "Ką darysime? Šitas žmogus daro daug ženklų. **48** Jei taip Jį paliksime, visi įtikės Jį; ateis romėnai ir užims mūsų vietą bei tautą". **49** Vienas iš jų Kajafas, tais metais vyriausiasis kunigas jiems tarė: "Jūs nieko neišmanote **50** ir nepagalvojate, jog mums geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą, o ne visa tauta žūtų". **51** Jis tai pasakė ne iš savęs, bet, būdamas tų metų vyriausiasis kunigas, pranašavo, jog Jėzui reikės mirti už tautą, **52** ir ne tik už tautą, bet tam, kad suburtų į viena išsklaidytuosius Dievo vaikus. **53** Nuo tos dienos jie buvo nusprendę Jį nužudyti. **54** Todėl Jėzus nebevaikščiojo viešai tarp žydų, bet pasitraukė iš ten į vietovę netoli dykumos, į miestelį, vadinamą Efraimu, ir ten apsistojo kartu su savo mokiniais. **55** Artinosi žydų Pascha.

Daugelis iš viso krašto prieš Paschą atėjo į Jeruzalę apsivalyti. **56** Jie ieškojo Jėzaus ir, stoviniuodami šventykloje, kalbėjosi: "Kaip jūs manote? Nejaugi Jis nebeateis į šventę?" **57** Mat aukštieji kunigai ir fariziejai išleido įsakymą, kad žinantys praneštų, kur Jis esąs, kad galėtų Jį suimti.

12

1 Šešioms dienoms belikus iki Paschos, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius. **2** Ten iškėlė Jam vaišes. Morta patarnavo, o Lozorius kartu su kitais sėdėjo prie stalo su Jėzumi. **3** Paėmusi svarą labai brangaus tepalo iš gryo nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namuose pasklido tepalo kvapas. **4** Vienas iš Jo mokinių, Simono sūnus Judas Iskarijotas, kuris turėjo Jį išduoti, pasakė: **5** "Kodėl to tepalo neparduoda už tris šimtus denarų ir neatiduoda vargšams?" **6** Jis taip sakė ne todėl, kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas kasą, grobstė įplaukas. **7** O Jėzus tarė: "Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai. **8** Vargšų jūs visada turėsite su savimi, o mane ne visuomet turėsite". **9** Daug žydų sužinojo Jėzų ten esant ir atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet taip pat pamatyti Lozoriaus, kurį Jis prikėlė iš numirusių. **10** O aukštieji kunigai nusprendė nužudyti ir Lozorių, **11** nes daugybė žydų per jį pasitraukė nuo jų ir įtikėjo Jėzų. **12** Kitą dieną gausi minia, susirinkusi į šventę, sužinojo, kad Jėzus ateinąs į Jeruzalę. **13** Žmonės pasiėmė palmių šakų ir išėjo Jo pasitikti, šaukdami: "Osana! Palaimintas Tas, kuris ateina Viešpaties vardu Izraelio karalius!" **14** Jėzus, radęs asiliuką, užsėdo ant jo, kaip parašyta: **15** "Nebijok, Siono dukra: štai atvyksta tavo karalius, sėdėdamas ant asilaičio!" **16** Iš pradžių mokiniai šito nesuprato, bet, kai Jėzus buvo pašlovintas, atsiminė, kad tai buvo apie Jį parašyta ir jie buvo Jam tai padarę. **17** Taigi dabar liudijo minia, buvusi su Juo, kai Jis pašaukė Lozorių iš kapo ir prikėlė iš numirusių. **18** Žmonės todėl ir išėjo Jo pasitikti, kad buvo girdėję Jį padarius tą ženklą. **19** O fariziejai kalbėjo vieni kitiems: "Žiūrėkite, jūs nieko negalite padaryti. Štai visas pasaulis nuėjo paskui Jį!" **20** Tarp atėjusių per šventes pagarbinti buvo ir graikų. **21**

Jie priėjo prie Pilypo, kilusio iš Galilėjos miesto Betsaidos, ir paprašė: "Gerbiamasis, mes norėtume pamatyti Jėzų". **22** Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui. Paskui Andriejus ir Pilypas pranešė Jėzui. **23** O Jėzus jiems tarė: "Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus. **24** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečio grūdas nekris į žemę ir nenumirs, jis pasiliks vienas, o jei numirs, jis duos gausių vaisių. **25** Kas myli savo gyvybę, ją praras, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui. **26** Kas man tarnauja, tegul seka paskui mane; ir kur Aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnauja, tą pagerbs mano Tėvas. **27** Dabar mano siela sukrėsta. Ir ką Aš pasakysiu: 'Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos!?' Bet juk tam Aš ir atėjau į šią valandą. **28** Tėve, pašlovink savo vardą!" Tada iš dangaus pasigirdo balsas: "Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu!" **29** Aplink stovinti minia, tai išgirdusi, sakė griaustinį sugriaudus. Kai kurie tvirtino: "Angelas Jam kalbėjo". **30** O Jėzus atsakė: "Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo šitas balsas. **31** Dabar teisiamas šitas pasaulis. Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas laukan. **32** O Aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs". **33** Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi Jam reikės mirti. **34** O žmonės Jam sakė: "Mes girdėjome iš Įstatymo, kad Kristus pasilieka per amžius. Kodėl Tu sakai, kad Žmogaus Sūnus turės būti iškeltas aukštyn? Kas gi tas Žmogaus Sūnus?" **35** Jėzus jiems tarė: "Dar trumpą laiką šviesa bus su jumis. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad neužkluptų jūsų tamsa. Kas vaikščioja tamsoje, tas nežino, kur eina. **36** Kol turite šviesą, tikėkite ją, kad taptumėte šviesos vaikais". Tai pasakęs, Jėzus pasišalino ir pasislėpė nuo jų. **37** Nors Jis jų akivaizdoje padarė tiek daug ženklų, jie Juo netikėjo, **38** kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai: "Viešpatie, kas patikėjo mūsų skelbimu ir kam buvo apreikšta Viešpaties rankos galybė?" **39** Jie neįstengė tikėti, nes vėl, anot Izaijo: **40** "Jis apakino jų akis ir sukietino jų širdį, kad nematytų akimis ir nesuvoktų širdimi, ir neatsiverstų, ir Aš jų nepagydyčiau". **41** Izaijas tai pasakė, regėdamas Jo šlovę ir kalbėdamas apie Jį. **42** Vis dėlto daugelis įtikėjo Jėzų net iš vyresnybės, tačiau dėl fariziejų Jo neišpažino, kad nebūtų pašalinti iš sinagogos, **43** nes žmonių

šlovę jie brangino labiau už Dievo šlovę. **44** O Jėzus šaukė: "Kas mane tiki, tiki ne mane, bet Tą, kuris mane siuntė. **45** Ir kas mane mato, mato Tą, kuris mane siuntė. **46** Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa, kad visi, kurie mane tiki, neliktų tamsoje. **47** Jei kas klausosi mano žodžių ir netiki, Aš jo neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio, bet gelbėti pasaulį. **48** Kas mane atstumia ir mano žodžių nepriima, tas turi savo teisėją: žodis, kurį kalbėjau, teis jį paskutiniąją dieną. **49** Nes Aš kalbėjau ne iš savęs, Tėvas, kuris mane siuntė, įsakė man, ką turiu sakyti ir ką skelbti. **50** Aš žinau, kad Jo įsakymas yra amžinasis gyvenimas. Tad ką Aš kalbu, kalbu taip, kaip Tėvas yra man sakęs".

13

1 Prieš Paschos šventę Jėzus, žinodamas, kad atėjo Jo valanda iš šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir mylėdamas savuosius pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galo. **2** Vakarienių metu, kai velnias jau buvo įkvėpęs Simono sūnaus Judo Iskarijoto širdin sumanymą išduoti Jį, **3** žinodamas, kad Tėvas visa atidavęs į Jo rankas ir kad Jis išėjo iš Dievo ir eina pas Dievą, **4** Jėzus pakilo nuo stalo, nusivilko viršutinius drabužius ir persijuosė rankšluosčiu. **5** Po to įpylė vandens į praustuva ir ėmė plauti mokiniams kojas bei šluostyti rankšluosčiu, kuriuo buvo persijuosęs. **6** Taip Jis priėjo prie Simono Petro. Šis Jam tarė: "Viešpatie, nejaugi Tu plausi man kojas?" **7** Jėzus jam atsakė: "Tu dabar nesupranti, ką Aš darau, bet vėliau suprasi". **8** Petras atsiliepė: "Tu neplausi man kojų per amžius!" Jėzus jam atsakė: "Jei nenuplausiu tavęs, neturėsi dalies su manimi". **9** Tada Simonas Petras sušuko: "Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas, ir galvą!" **10** Jėzus jam atsakė: "Kas nuplautas, tam reikia tik kojas nusiplauti, nes jis visas švarus. Ir jūs esate švarūs, bet ne visi". **11** Nes Jis žinojo, kas Jį išduos, ir todėl sakė: "Jūs ne visi švarūs". **12** Nuplovęs jų kojas, Jis užsivilko drabužius ir atsisėdęs paklausė: "Ar supratote, ką jums padariau? **13** Jūs vadinate mane 'Mokytoju' ir 'Viešpačiu', ir gerai sakote, nes Aš Tas esu. **14** Jei tad Aš Viešpats ir Mokytojas nuploviau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas plauti. **15** Aš jums daviau pavyzdį, kad

Jūs darytumėte, kaip Aš jums dariau. **16** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas ne didesnis už savo šeimininką ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją. **17** Jeigu tai suprantate, palaiminti esate, taip elgdamiesi. **18** Ne apie jus visus tai sakau. Aš žinau, ką išsirinkau, bet turi išsipildyti Raštas: 'Tas, kuris valgo su manimi duoną, pakėlė virš manęs savo kulną'. **19** Sakau jums dabar, prieš įvykstant, kad įvykus tikėtumėte, jog Aš Esu. **20** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane, o kas mane priima, priima Tą, kuris mane siuntė". **21** Tai pasakęs, Jėzus, sukrėstas dvasioje, tarė: "Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų išduos mane!" **22** Tada mokiniai ėmė žvalgytis vienas į kitą, nesusivokdami, apie kurį Jis taip pasakė. **23** Vienas iš Jo mokinių, kurį Jėzus mylėjo, buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės. **24** Simonas Petras pamojo jam, kad šis paklaustų, apie kurį Jis kalba. **25** Tasai, pasilenkęs prie Jėzaus krūtinės, paklausė: "Kas jis, Viešpatie?" **26** Jėzus atsiliepė: "Tai tas, kuriam padažęs paduosiu kąsni duonos". Ir, pamirkęs duoną, Jis padavė Judui Iskarijotui, Simono sūnui. **27** Ir po šio kąsnio įėjo į jį šėtonas. Tada Jėzus jam pasakė: "Ką darai, daryk greičiau!" **28** Bet nė vienas iš esančių prie stalo nesuprato, kodėl Jis jam taip pasakė. **29** Kadangi Judo žinioje buvo kasa, kai kurie manė, jog Jėzus jam liepė: "Nupirk, ko mums reikia šventei", arba kad jis duotų ką nors vargšams. **30** Taigi, paėmęs duonos kąsni, anas tuojau išėjo. Buvo naktis. **31** Jam išėjus, Jėzus prabilo: "Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas, ir Dievas pašlovintas Jame. **32** O jeigu Dievas pašlovintas Jame, tai Dievas pašlovins Jį savyje, bematant Jį pašlovins". **33** "Vaikeliai, Aš jau nebeilgai būsiu su jumis. Jūs ieškosite manęs, bet sakau jums tą patį, ką žydams pasakiau: kur Aš einu, jūs negalite nueiti. **34** Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip Aš jus pamilau, kad ir jūs mylėtumėte vienas kitą. **35** Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus". **36** Simonas Petras Jį paklausė: "Viešpatie, kur Tu eini?" Jėzus atsakė: "Kur Aš einu, tu dabar negali paskui mane sekti, bet vėliau nuseksi mane". **37** Petras vėl klausė: "Viešpatie, kodėl gi negaliu dabar paskui Tave sekti? Aš savo gyvybę už Tave guldysiu!" **38** Jėzus atsakė: "Tu guldysi už mane

gyvybę? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: dar gaidžiui nepragydas, tu tris kartus manęs išsiginsi!"

14

1 "Tenebūgštuoja jūsų širdys! Tikite Dievatikėkite ir mane! **2** Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, būčiau jums pasakęs. Einu jums vietos paruošti. **3** Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir Aš. **4** Kur Aš einu, jūs žinote, ir kelią jūs žinote". **5** Tomas Jam sako: "Viešpatie, mes nežinome, kur Tu eini, tai kaip žinosime kelią?" **6** Jėzus jam sako: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuėina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane. **7** Jeigu pažinote mane, tai pažinsite ir mano Tėvą. Jau nuo šiol Jį pažįstate ir esate Jį matę". **8** Pilypas Jam sako: "Viešpatie, parodyk mums Tėvą, ir bus mums gana". **9** Jėzus jam taria: "Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu, Pilypai, vis dar manęs nepažįsti? Kas matė mane, matė Tėvą! Tad kaip gali sakyti: 'Parodyk mums Tėvą'? **10** Nejaugi tu netiki, kad Aš esu Tėve ir Tėvas manyje? Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu; Tėvas, esantis manyje Jis daro darbus. **11** Tikėkite manimi, kad Aš esu Tėve ir Tėvas manyje, arba tikėkite mane dėl pačių darbų! **12** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau, ir dar už juos didesnių darys, nes Aš einu pas savo Tėvą. **13** Ir ko tik prašysite mano vardu, Aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje. **14** Ko tik prašysite mano vardu, Aš padarysiu. **15** Jei mylite mane, laikykitės mano įsakymų. **16** Ir Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos jums kitą Guodėją, kad Jis liktų su jumis per amžius. **17** Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes Jos nemato ir nepažįsta. O jūs Ją pažįstate, nes Ji yra su jumis ir bus jumyse. **18** Nepaliksiu jūsų našlaičiais ateisiu pas jus. **19** Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys. O jūs mane matysite, nes Aš gyvenu ir jūs gyvensite. **20** Tą dieną jūs suprasite, kad Aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir Aš jumyse. **21** Kas žino mano įsakymus ir jų laikosi, tas myli mane. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir Aš jį mylėsiu ir pats jam apsireikšiu". **22** Judasne Iskarijotaspaklausė: "Viešpatie, kas atsitiko, jog

ketini apsireikšti mums, o ne pasauliui?" **23** Jėzus jam atsakė: "Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime. **24** Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris mane siuntė. **25** Aš jums tai pasakiau, būdamas su jumis, **26** o Guodėjas Šventoji Dvasia, kurią mano vardu Tėvas atsiųs, mokys jus visko ir viską primins, ką jums sakiau. **27** Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne kaip pasaulis duoda, Aš jums duodu. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneišsigąsta. **28** Jūs girdėjote, kaip Aš pasakiau: 'Aš išeinu ir vėl sugrįšiu pas jus!' Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad pasakiau: 'Einu pas Tėvą', nes mano Tėvas už mane didesnis. **29** Ir dabar, prieš įvykstant, jums tai pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai įvyks. **30** Jau nebedaug su jumis kalbėsiu, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis, ir manyje jis neturi nieko. **31** Bet pasaulis turi pažinti, jog Aš myliu Tėvą ir darau taip, kaip Jis man įsakė. Kelkitės, eikime iš čia!"

15

1 "Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas vynininkas. **2** Kiekvieną šakelę manyje, neduodančią vaisiaus, Jis išpjauna, o kiekvieną šakelę, nešančią vaisių, apvalo, kad ji duotų daugiau vaisiaus. **3** Jūs jau esate švarūs dėl žodžio, kurį jums kalbėjau. **4** Pasilikite manyje, ir Aš jumyse. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs, jei nepasiliksite manyje. **5** Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir Aš jame, tas duoda daug vaisių; nes be manęs jūs negalite nieko nuveikti. **6** Kas nepasiliks manyje, bus išmestas laukan ir sudžius kaip šakelė. Paskui surinks šakeles, įmes į ugnį, ir jos sudegs. **7** Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums duota. **8** Tuo bus pašlovintas mano Tėvas, kad duosite gausių vaisių ir būsite mano mokiniai. **9** Kaip mane Tėvas pamilo, taip ir Aš jus pamilau. Pasilikite mano meilėje! **10** Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip Aš kad vykda savo Tėvo įsakymus ir pasilieku Jo meilėje. **11** Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse liktų manasis džiaugsmas ir kad jūsų

džiaugsmui nieko netrūktų. **12** Tai yra mano įsakymas, kad mylėtumėte vienas kitą, kaip Aš jus pamilau. **13** Niekas neturi didesnės meilės kaip tas, kuris savo gyvybę už draugus atiduoda. **14** Jūs esate mano draugai, jei darote, ką jums įsakau. **15** Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes tarnas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus Aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką iš savo Tėvo girdėjau. **16** Ne jūs mane išsirinkote, bet Aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, Jis jums duotų. **17** Aš jums tai įsakau: mylėkite vienas kitą!" **18** "Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinokite, kad manęs jis nekentė pirmiau negu jūsų. **19** Jei jūs būtumėte pasaulio, jis mylėtų jus kaip savuosius. Kadangi jūsne pasaulio, bet Aš jus iš pasaulio išskyriau, todėl jis jūsų nekenčia. **20** Atsiminkite žodžius, kuriuos jums sakiau: 'Tarnas ne didesnis už savo šeimininką!' Jei persekiojo mane, tai ir jus persekios; jeigu laikėsi mano žodžio, laikysis ir jūs. **21** Bet visa tai jums darys dėl mano vardo, nes jie nepažįsta To, kuris mane siuntė. **22** Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie neturi kuo pateisinti savo nuodėmės. **23** Kas manęs nekenčia, nekenčia ir mano Tėvo. **24** Jeigu nebūčiau tarp jų padaręs darbų, kurių niekas kitas nedarė, jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie matė, ir nekenčia ir manęs, ir mano Tėvo. **25** Bet kad išsipildytų užrašytas Įstatyme žodis: 'Jie manęs nekentė be priežasties'. **26** Kai ateis Guodėjas, kurį jums atsiųsiu nuo Tėvo, Tiesos Dvasia, kuri eina iš Tėvo, Jis liudys apie mane. **27** Ir jūs liudysite, nes nuo pradžios su manimi buvote".

16

1 "Aš jums tai pasakiau, kad nepasipiktintumėte. **2** Jie šalins jus iš sinagogų, ir ateina valanda, kada tie, kurie jus žudys, tarsis tarnaują Dievui. **3** Jie jums tai darys, nes nei Tėvo, nei manęs nepažįsta. **4** Aš jums visa tai kalbėjau, kad tai valandai atėjus, atsimintumėte, jog buvau jus išpėjęs. Aš jums to nesakiau iš pradžių, nes buvau su jumis. **5** O dabar einu pas Tą, kuris mane siuntė, ir niekas iš jūsų neklausia: 'Kur Tu eini?' **6** Kadangi jums tai pasakiau, liūdesys jūsų širdis užliejo. **7** Bet sakau jums

tiesą: jums geriau, kad Aš išeinu, nes jei neišeičiau, pas jus neateitų Guodėjas. O nuėjęs Jį jums atsiųsiu. **8** Atėjęs Jis įtikins pasaulį dėl nuodėmės, dėl teisumo ir dėl teismo. **9** Dėl nuodėmės, kad netiki manimi. **10** Dėl teisumo, kad Aš pas savo Tėvą einu, ir jūs manęs daugiau nebematysite. **11** Dėl teismo, kad šio pasaulio kunigaikštis yra nuteistas. **12** Dar daug ką turiu jums pasakyti, bet dabar negalite pakelti. **13** Bet kai ateis Ji, Tiesos Dvasia, jus Ji įves į visą tiesą. Ji nekalbės iš savęs, bet kalbės, ką išgirs, ir praneš, kas dar turi įvykti. **14** Ji pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs. **15** Visa, ką turi Tėvas, yra mano, todėl Aš pasakiau, kad Ji ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs. **16** Prabėgs valandėlėir manęs nematysite, ir dar valandėlėir vėl mane pamatysite, nes Aš pas Tėvą einu". **17** Tada kai kurie mokiniai ėmė vienas kitą klausinėti: "Ką reiškia Jo pasakyti žodžiai: 'Prabėgs valandėlėir manęs nematysite, ir dar valandėlėir vėl mane pamatysite' ir: 'Aš pas Tėvą einu'?" **18** Tad jie klausinėjo: "Ką reiškia 'valandėlė'? Mums neaišku, ką Jis kalba". **19** Supratęs, kad jie norėjo Jį klausti, Jėzus tarė: "Klausinėjate vieni kitus dėl mano žodžių: 'Prabėgs valandėlėir manęs nematysite, ir dar valandėlėir vėl mane pamatysite'? **20** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir vaitosite, o pasaulis džiaugsis. Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu. **21** Gimdydama moteris būna sielvarto prislėgta, nes atėjo jos valanda, bet, kūdikiui gimus, ji skausmą užmiršta iš džiaugsmo, kad gimė į pasaulį žmogus. **22** Taip ir jūs dabar nuliūde, bet Aš vėl jus pamatysiu; ir jūsų širdys džiūgaus, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų nebeatims. **23** Tą dieną jūs manęs nieko neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, Jis jums duos. **24** Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų. **25** Aš jums kalbėjau palyginimais, bet ateina valanda, kada nebekalbėsiu jums palyginimais, bet atvirai apie Tėvą jums skelbsiu. **26** Tą dieną jūs prašysite mano vardu, ir Aš nesakau, kad Aš prašysiu Tėvą už jus, **27** juk pats Tėvas jus myli, nes jūs mane pamilote ir įtikėjote, jog Aš esu iš Dievo išėjęs. **28** Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį. Vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą". **29** Mokiniai tarė: "Štai dabar Tu aiškiai kalbi ir

nebesakai jokių palyginimų. **30** Mes dabar suprantame, kad Tu viską žinai ir nereikia, kad kas Tave klausinėtų. Todėl tikime, kad Tu esi išėjęs iš Dievo". **31** Jėzus jiems atsakė: "Dabar tikite? **32** Štai ateina valanda, ir jau atėjo, kai jūs išsisklaidysite kas sau ir paliksite mane vieną. Tačiau Aš ne vienas, nes su manimi yra Tėvas. **33** Aš jums tai kalbėjau, kad manyje turėtumėte ramybę. Pasaulyje jūs turėsite priespaudą, bet būkite drąsūs: Aš nugalėjau pasaulį!"

17

1 Tai pasakęs, Jėzus pakėlė akis į dangų ir prabilo: "Tėve, atėjo valanda! Pašlovink savo Sūnų, kad ir Tavo Sūnus pašlovintų Tave; **2** nes Tu davei Jam valdžią kiekvienam kūnui, kad visiems, kuriuos esi Jam davęs, Jis teiktų amžinąjį gyvenimą. **3** Tai yra amžinasis gyvenimas: kad jie pažintų Tave, vienintelį tikrąjį Dievą ir Tavo siųstąjį Jėzų Kristų. **4** Aš pašlovinau Tave žemėje. Atlikau darbą, kurį buvai man davęs nuveikti. **5** Dabar Tu, Tėve, pašlovink mane pas save ta šlove, kurią pas Tave turėjau dar prieš pasaulio buvimą. **6** Aš apreiškiau Tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio. Jie buvo Tavo, ir Tu juos davei man, ir jie laikėsi Tavojo žodžio. **7** Dabar jie suprato, kad visa, ką man davei, yra iš Tavęs. **8** Nes Tavo man duotus žodžius Aš perdaviau jiems, ir jie priėmė juos ir tikrai pažino, kad iš Tavęs išėjau, ir jie įtikėjo, kad mane siuntei. **9** Aš meldžiu už juos. Ne už pasaulį meldžiu, bet už tuos, kuriuos man davei, nes jie yra Tavo! **10** Ir visa, kas mano, yra Tavo, o kas Tavo, yra mano, ir Aš pašlovintas juose. **11** Aš jau nebe pasaulyje, bet jie dar pasaulyje. Aš einu pas Tave. Šventasis Tėve, išlaikyk juos savo vardutuos, kuriuos man davei, kad jie būtų viena kaip ir mes. **12** Kol buvau su jais pasaulyje, Aš išlaikiau juos Tavo vardu; Aš išsaugojau tuos, kuriuos man davei, ir nė vienas iš jų nepražuvo, išskyrus pražūties sūnų, kad išsipildytų Raštas. **13** Bet dabar Aš einu pas Tave ir tai kalbu pasaulyje, kad jie turėtų savyje tobulą mano džiaugsmą. **14** Aš jiems daviau Tavo žodį, ir pasaulis jų nekentė, nes jie ne iš pasaulio, kaip ir Aš ne iš pasaulio. **15** Aš neprašau, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo pikto. **16** Jie

nėra iš pasaulio, kaip ir Aš ne iš pasaulio. **17** Pašventink juos savo tiesa! Tavo žodis yra tiesa. **18** Kaip Tu mane siuntei į pasaulį, taip ir Aš juos pasiunčiau į pasaulį. **19** Dėl jų Aš pašventinu save, kad ir jie būtų pašventinti tiesa. **20** Ne tik už juos meldžiu, bet ir už tuos, kurie per jų žodį mane įtikės, **21** kad jie visi būtų viena. Kaip Tu, Tėve, manyje ir Aš Tavyje, kad ir jie būtų viena mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog Tu mane siuntei. **22** Ir tą šlovę, kurią man suteikei, daviau jiems, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena: **23** Aš juose ir Tu manyje, kad jie pasiektų tobulą vienybę, ir pasaulis pažintų, jog Tu mane siuntei ir pamilai juos taip, kaip myli mane. **24** Tėve, Aš noriu, kad tie, kuriuos davei, taip pat būtų su manimi ten, kur Aš esu, kad jie matytų mano šlovę, kurią man suteikei, nes pamilai mane prieš pasaulio sukūrimą. **25** Teisingasis Tėve, pasaulis Tavęs nepažino, o Aš Tave pažinau. Ir šitie pažino, kad Tu mane siuntei. **26** Aš paskelbiau jiems Tavo vardą ir dar skelbsiu, kad meilė, kuria mane pamilai, būtų juose ir Aš juose".

18

1 Baigęs kalbėti, Jėzus su savo mokiniais nuėjo anapus Kedrono upelio, kur buvo sodas. Jis ir mokiniai įėjo į sodą. **2** Jo išdavėjas Judas taip pat žinojo tą vietą, nes Jėzus ir Jo mokiniai dažnai ten rinkdavosi. **3** Taigi Judas, gavęs kareivių būrį ir aukštųjų kunigų bei fariziejų tarnų, atėjo ten su žibintais, deglais ir ginklais. **4** Tuomet Jėzus, žinodamas visa, kas Jo laukia, išėjo į priekį ir paklausė: "Ko ieškote?" **5** Jie atsakė: "Jėzaus iš Nazareto!" Jėzus tarė jiems: "Tai Aš". Jo išdavėjas Judas irgi stovėjo tarp jų. **6** Kai Jėzus ištarė: "Tai Aš", jie atšoko atgal ir parpuolė ant žemės. **7** O Jis vėl juos klausė: "Ko ieškote?" Jie atsakė: "Jėzaus iš Nazareto". **8** Jėzus atsiliepė: "Jau jums sakiau, kad tai Aš. Jei tad manęs ieškote, leiskite šitiem pasišalinti", **9** kad išsipildytų Jo pasakyti žodžiai: "Iš tų, kuriuos man davei, nepražudžiau nė vieno". **10** Tuomet Simonas Petras, kuris turėjo kalaviją, išsitraukė jį, smogė vyriausiojo kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę ausį. Tarnas buvo vardu Malkus. **11** Jėzus pasakė Petru: "Kišk kalaviją į makštį! Nejaugi Aš negersiu tos taurės, kurią Tėvas man davė?"

12 Būrys, jo vadas ir žydų tarnai suėmė Jėzų, surišo **13** ir nuvedė pirmiausia pas Aną. Mat jis buvo tų metų vyriausiojo kunigo Kajafo uošvis. **14** Tai tas pats Kajafas, kuris buvo žydams pataręs: "Geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą". **15** Paskui Jėzų nusekė Simonas Petras ir kitas mokinys. Tas mokinys buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu ir įėjo su Jėzumi į vyriausiojo kunigo kiemą. **16** O Petras liko stovėti lauke prie vartų. Tada anas mokinys, kuris buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu, išėjo laukan, pasikalbėjo su durininke ir įsivedė Petrą vidun. **17** Tarnaitė durininkė tarė Petru: "Ar tik ir tu nebūsi vienas iš to žmogaus mokinių?" Šis atsakė: "Ne!" **18** Ten stoviniavo samdiniai ir tarnai, dėl šalčio susikūrę ugnį, ir šildėsi. Prie jų atsistojo Petras ir taip pat šildėsi. **19** Vyriausiasis kunigas paklausė Jėzų apie Jo mokinius bei Jo mokymą. **20** Jėzus jam atsakė: "Aš viešai kalbėjau pasauliui. Aš visada mokiau sinagogoje ir šventykloje, kur visuomet susirenka žydai, ir nieko nekalbėjau slapčia. **21** Kodėl tad mane klausi? Klausk tų, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau. Jie žino, ką Aš sakiau". **22** Jam tai pasakius, vienas iš ten buvusių tarnų smogė Jėzui per veidą, tardamas: "Šitaip atsakai vyriausiajam kunigui?!" **23** Jėzus jam tarė: "Jei kalbėjau negerai, pasakyk, kas negerai, o jei gerai, kodėl mane muši?" **24** Tada Anas pasiuntė Jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą. **25** Simonas Petras tebestovėjo ir šildėsi. Aplinkiniai paklausė jį: "Ar tik nebūsi vienas iš Jo mokinių?" Tas išsigynė: "Ne!" **26** Vienas iš vyriausiojo kunigo tarnų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: "Argi aš nemačiau tavęs sode kartu su Juo?" **27** Petras ir vėl išsigynė, ir tuojuo pragydo gaidys. **28** Iš Kajafo rūmų jie nuvedė Jėzų į pretorijų. Buvo ankstyvas rytas. Jie patys nėjo į pretorijų, kad nesusiteptų ir galėtų valgyti Paschą. **29** Todėl Pilotas išėjo laukan pas juos ir paklausė: "Kuo kaltinate šitą žmogų?" **30** Jie atsakė: "Jeigu Jis nebūtų piktadarys, nebūtume tau Jo atvedę". **31** Pilotas jiems tarė: "Pasiimkite Jį ir teiskite pagal savo Įstatymą". Žydai jam atsakė: "Mums neleista nieko bausti mirtimi", **32** kad išsipildytų Jėzaus žodžiai, kuriais Jis nurodė, kokia mirtimi Jam reikės mirti. **33** Tada Pilotas vėl įėjo į pretorijų, pasišaukė Jėzų ir paklausė: "Ar Tu esi žydų karalius?" **34** Jėzus jam atsakė: "Ar nuo savęs šito klausi, ar

kiti apie mane tau pasakė?" **35** Pilotas tarė: "Bene aš žydas?! Tavoji tauta ir aukštieji kunigai man Tave atvedė. Ką padarei?" **36** Jėzus atsakė: "Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet mano karalystė ne iš čia". **37** Tada Pilotas Jį paklausė: "Vadinasi, Tu esi karalius?" Jėzus atsakė: "Taip yra, kaip sakai: Aš esu karalius. Aš tam gimiau ir atėjau į šį pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kas laikosi tiesos, klauso mano balso". **38** Pilotas Jo paklausė: "O kas yra tiesa?!" Po šių žodžių jis vėl išėjo pas žydus ir tarė jiems: "Aš nerandu Jame jokios kaltės. **39** Yra jūsų paprotys, kad per Paschą aš paleisčiau vieną suimtąjį. Tad ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?" **40** Tada jie vėl visi ėmė šaukti: "Ne šitą, bet Barabą!" O Barabas buvo plėšikas.

19

1 Tuomet Pilotas ėmė ir nuplakdino Jėzų. **2** Kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, uždėjo Jam ant galvos, apsiautė Jį purpurine skraiste **3** ir sakė: "Sveikas, žydų karaliau!" Ir daužė Jam per veidą. **4** O Pilotas dar kartą išėjo laukan ir kalbėjo žydams: "Štai išvedu Jį jums, kad žinotumėte, jog nerandu Jame jokios kaltės". **5** Jėzus išėjo laukan su erškėčių vainiku ir purpurine skraiste. Pilotas tarė: "Štai žmogus!" **6** Jį pamatę, aukštieji kunigai ir tarnai pradėjo šaukti: "Nukryžiuok Jį, nukryžiuok!" Pilotas jiems sako: "Jūs imkite Jį ir nukryžiuokite! Aš nerandu Jame jokios kaltės". **7** Žydai jam atsakė: "Mes turime Įstatymą, ir pagal mūsų Įstatymą Jis turi mirti, nes laikė save Dievo Sūnumi". **8** Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas dar labiau nusigando. **9** Jis vėl nuėjo į pretorijų ir klausė Jėzų: "Iš kur Tu?" Bet Jėzus jam neatsakė. **10** Tada Pilotas Jam tarė: "Tu nekalbi su manimi? Ar nežinai, kad turiu valdžią Tave nukryžiuoti ir turiu valdžią Tave paleisti?" **11** Jėzus atsakė: "Tu neturėtum prieš mane jokios valdžios, jeigu tau nebūtų jos duota iš aukštybių. Todėl tam, kuris mane tau įdavė, didesnė nuodėmė". **12** Nuo tol Pilotas stengėsi Jį paleisti, bet žydai šaukė: "Jei šitą paleidi, nebesi ciesoriaus draugas. Kiekvienas, kas skelbiasi karaliumi, kalba prieš ciesorių". **13** Tai išgirdęs, Pilotas išvedė Jėzų laukan ir

atsisėdo į teisėjo krasę, kuri stovėjo vietoje, vadinamoje "Akmeninis grindinys", hebrajiškai Gabata. **14** Buvo diena prieš Paschą, apie šeštą valandą. Jis tarė žydams: "Štai jūsų karalius!" **15** Bet tie šaukė: "Šalin, šalin! Nukryžiuok Jį!" Pilotas paklausė: "Nejaugi turiu nukryžiuoti jūsų karalių?" Aukštieji kunigai atsakė: "Mes neturime karaliaus, tiktai ciesorių". **16** Tada Pilotas atidavė jiems Jį nukryžiuoti. Jie pasiėmė Jėzų ir išsivedė. **17** Nešdamas savo kryžių, Jis ėjo į vadinamąją Kaukolės vietą, hebrajiškai Golgotą. **18** Tenai jie Jį nukryžiuavo; kartu su Juo ir kitus du, vienoje ir antroje pusėje, o Jėzų viduryje. **19** Pilotas parašė užrašą ir prikėlė ant kryžiaus. Buvo parašyta: "Jėzus Nazarietis, žydų karalius". **20** Šį užrašą skaitė daugybė žydų, nes vieta, kur Jėzų nukryžiuavo, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, graikiškai ir lotyniškai. **21** Žydų aukštieji kunigai sakė Pilotui: "Nerašyk: 'Žydų karalius', bet: 'Šitas sakė: Aš esu žydų karalius' ". **22** Pilotas atsakė: "Ką parašiau, parašiau!" **23** Kareiviai, nukryžiuavę Jėzų, pasiėmė Jo drabužius ir pasidalino juos į keturias daliskiekvienam kareiviui po dalį; pasiėmė ir tuniką. Ji buvo be siūlės, nuo viršaus iki apačios ištisai megzta. **24** Todėl jie tarėsi: "Neplėšykime jos, bet meskime burtą, kuriam ji atiteks", kad išsipildytų Raštas: "Jie pasidalijo mano drabužius tarp savęs ir dėl mano apdaro metė burtą". Šitai kareiviai ir padarė. **25** Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo Jo motina, Jo motinos sesuo, Marija—Kleopo žmona, ir Marija Magdaliėtė. **26** Pamatęs stovinčius savo motiną ir mokinį, kurį mylėjo, Jėzus tarė motinai: "Moterie, štai tavo sūnus!" **27** Paskui tarė mokiniui: "Štai tavo motina!" Ir nuo tos valandos mokinys pasiėmė ją pas save. **28** Tada, žinodamas, jog viskas įvykdyta, kad išsipildytų Raštas, Jėzus tarė: "Trokštu!" **29** Tenai stovėjo indas, pilnas rūgštaus vyno. Jie pakėlė ant yzopo šakelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie Jo lūpų. **30** Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: "Atlikta!" Ir, nuleidęs galvą, Jis atidavė dvasią. **31** Kad kūnai neliktų ant kryžiaus per sabatą, nes tas sabatas buvo didi diena, žydai Prisirengimo dieną prašė Pilotą, kad nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti blauzdikauliai ir kūnai nuimti. **32** Tad atėjo kareiviai ir sulaužė blauzdas vienam ir antram, kurie buvo su Juo nukryžiuoti. **33** Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad Jis jau miręs, jie nebelaužė Jam blauzdų,

34 tik vienas kareivis ietimi perdūrė Jam šoną, ir tuoju ištekėjo kraujo ir vandens. **35** Tai matęs paliudijo, ir jo liudijimas teisingas; jis žino sakęs tiesą, kad jūs tikėtumėte. **36** Taip įvyko, kad išsipildytų Raštas: "Nė vienas Jo kaulas nebus sulaužytas". **37** Ir vėl kitoje vietoje Raštas sako: "Jie žiūrės į Tą, kurį perdūrė". **38** Po to Juozapas iš Arimatėjos, kuris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas dėl žydų baimės, paprašė Pilotą leisti nuimti Jėzaus kūną. Pilotas leido. Jis atėjo ir nuėmė Jėzaus kūną. **39** Taip pat atvyko ir Nikodemas, kuris anksčiau buvo atėjęs pas Jėzų nakčia. Jis atsivežė apie šimtą svarų miros ir alavijo mišinio. **40** Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir suvyniojo į drobulės su kvėpalais, kaip reikalavo žydų laidojimo paprotys. **41** Toje vietoje, kur Jį nukryžiavo, buvo sodas ir sode naujas kapas, kuriame dar niekas nebuvo laidotas. **42** Ten jie ir paguldė Jėzų, nes buvo žydų Prisirengimo diena, o kapas arti.

20

1 Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, dar neišaušus, Marija Magdaliėtė atėjo prie kapo ir pamatė, kad akmuo nuo kapo nuristas. **2** Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: "Paėmė Viešpatį iš kapo, ir nežinome, kur Jį padėjo". **3** Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo. **4** Bėgo abu kartu, bet tasai kitas mokinys pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapą. **5** Pasilenkęs jis pamatė numestas drobulės, tačiau į vidų nėjo. **6** Netrukus iš paskos atbėgo ir Simonas Petras. Jis įėjo į rūšį ir pamatė numestas drobulės **7** ir skarą, buvusią ant Jėzaus galvos, ne su drobulėmis paliktą, bet suvyniotą ir atskirai padėtą. **8** Tada įėjo ir kitas mokinys, kuris pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis pamatė ir įtikėjo. **9** Mat jie dar nebuvo supratę Rašto, kad Jis turėsias prisikelti iš numirusių. **10** Paskui mokiniai vėl sugrižo namo. **11** O Marija stovėjo lauke prie kapo ir verkė. Verkdama ji pasilenkė, pažvelgė į kapo vidų **12** ir pamatė du angelus baltais drabužiais sėdinčius vieną galvūgalyje, kitą kojų vietoj ten, kur būta Jėzaus kūno. **13** Jie paklausė ją: "Moterie, ko verki?" Ji atsakė: "Paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur Jį padėjo". **14** Tai tarusi, ji atsisuko ir pamatė stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai Jėzus. **15** Jėzus jai tarė:

"Moterie, ko verki? Ko ieškai?" Ji, manydama, jog tai sodininkas, atsakė: "Gerbiamasis, jei tamsta Jį išnešei, pasakyk man, kur Jį padėjai. Aš Jį pasiimsiu". **16** Jėzus jai sako: "Marija!" Ji atsigrėžė ir sušuko: "Rabuni!" (Tai reiškia: "Mokytojai"). **17** Jėzus jai tarė: "Neliesk manęs! Aš dar neižengiau pas savo Tėvą. Eik pas mano brolius ir pasakyk jiems: 'Aš žengiu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą' ". **18** Marija Magdalieta nuėjo ir pranešė mokiniams, kad mačiusi Viešpatį ir ką Jis jai sakęs. **19** Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: "Ramybė jums!" **20** Tai pasakęs, Jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį. **21** Jėzus vėl tarė: "Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir Aš jus siunčiu". **22** Tai pasakęs, Jis kvėpė į juos ir tarė: "Priimkite Šventąją Dvasią. **23** Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, sulaikytos". **24** Vieno iš dvylikos Tomo, vadinamo Dvyniu, nebuvo su jais, kai Jėzus atėjo. **25** Tad kiti mokiniai jam kalbėjo: "Mes matėme Viešpatį!" O jis atsakė: "Jeigu aš nepamatysiu Jo rankose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu Jo šononetikėsiu". **26** Po aštuonių dienų Jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: "Ramybė jums!" **27** Paskui kreipėsi į Tomą: "Įleisk čia pirštą ir pažiūrėk į mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; nebūk netikintis būk tikintis". **28** Tomas atsakė Jam: "Mano Viešpats ir mano Dievas!" **29** Jėzus jam tarė: "Tomai, tu įtikėjai, nes mane pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!" **30** Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė ir daug kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. **31** O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte gyvenimą per Jo vardą.

21

1 Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip. **2** Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti Jėzaus

mokiniai. **3** Simonas Petras jiems sako: "Einu žvejoti". Jie pasisiūlė: "Ir mes einame su tavimi". Nuėję jie tuojau sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo. **4** Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovįs Jėzus. Bet mokiniai nepažino, kad tai buvo Jėzus. **5** O Jėzus jiems tarė: "Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?" Jie atsakė: "Ne". **6** Tada Jis pasakė: "Užmeskite tinklą į dešinę nuo valtės, ir pagausite". Jie užmetė ir nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės. **7** Tuomet tasai mokinyš, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrai: "Tai Viešpats!" Išgirdęs, jog tai Viešpats, Simonas Petras persijuosė drabužį, mat buvo neapsirengęs, ir šoko į ežerą. **8** Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes buvo netoli krantomaždaug už dviejų šimtų mastūr atitempė tinklą su žuvimis. **9** Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias žarijas, ant jų padėtą žuvį ir duonos. **10** Jėzus jiems tarė: "Atneškite ką tik pagautų žuvų". **11** Simonas Petras nuėjo ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tačiau tinklas nesuplyšo. **12** Jėzus tarė: "Eikite šen pusryčių!" Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso paklausti: "Kas Tu esi?", nes jie žinojo, jog tai Viešpats. **13** Jėzus priėjo, paėmė duonos ir davė jiems, taip pat ir žuvies. **14** Tai jau trečią kartą pasirodė savo mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš numirusių. **15** Papusryčiavus Jėzus paklausė Simoną Petrą: "Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane labiau už šituos?" Jis atsakė: "Taip, Viešpatie, Tu žinai, kad Tave myliu". Jėzus jam tarė: "Ganyk mano avinėlius". **16** Ir antrą kartą Jėzus paklausė: "Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane?" Tas atsiliepė: "Taip, Viešpatie, Tu žinai, kad Tave myliu". Jėzus jam pasakė: "Ganyk mano avis". **17** Jėzus paklausė trečią kartą: "Simonai, Jonos sūnau, ar myli mane?" Petras nuliūdo, kad Jis trečią kartą klausia: "Ar myli mane?", ir atsakė: "Viešpatie, Tu viską žinai. Tu žinai, kad Tave myliu". Jėzus jam tarė: "Ganyk mano avis. **18** Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai buvai jaunas, pats susijuosdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. O pasenęs tu ištiesi rankas, ir kitas tave perjuos ir ves, kur tu nenori". **19** Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi Petras pašlovinsias Dievą. Tai pasakęs, dar pridūrė: "Sek paskui mane!" **20** Petras atsisukęs pamatė iš paskos einantį mokini, kurį Jėzus mylėjo, kuris vakarienės metu buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės ir klausė: "Viešpatie, kas Tave išduos?" **21** Pamatęs jį, Petras tarė Jėzui:

"Viešpatie, o kas bus šitam?" **22** Jėzus atsakė: "Jei Aš noriu, kad jis pasiliktu, kol ateisiu, kas gi tau? Tu sek paskui mane!" **23** Todėl pasklido šis žodis tarp brolių, jog tas mokinys nemirsių. Bet Jėzus nesakė, kad Jis nemirs, tik: "Jei noriu, kad jis pasiliktu, kol ateisiu, kas gi tau?" **24** Tai ir yra tas mokinys, kuris liudija apie tuos dalykus ir juos aprašė, ir mes žinome, kad jo liudijimas tikras. **25** Yra dar daug kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jeigu juos visus atskirai aprašytume, manau, kad visas pasaulis nesutalpintų knygų, kurios būtų parašytos. Amen.